2023INSC733 ସୂଚିତଯୋଗ୍ୟ

ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ୩୩୩୯/୨୦୨୩

ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ କାଉନସିଲ୍ ଫର୍ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନ୍ ଆୟୁର୍ବେଦିକ
ସାଇନ୍ସେସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ... ଆବେଦନକାରୀମାନେ

ବନାମ

ବିକର୍ତ୍ତନ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ... ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ

ରାୟ

ଜେ. ବି. ପାର୍ଡିୱାଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି :

୧. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦ (ସିସିଆରଏଏସ), ଆୟୁର୍ବେଦ, ଯୋଗ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସା, ୟୁନାନି, ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ହୋମିଓପାଥି (ଆୟୁଷ) ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ଭାରତ ସରକାର (ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ୧) ଏବଂ ଏହାର ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ୨) ଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ କରାଯାଇଛି । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦୁଇ ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ମୂଳ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା ୩୦୬୨୦/୨୦୨୦ ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା ୧୭.୧୨.୨୦୨୦ ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ (କ୍ୟାଟ), କଟକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିବା ପରି ଏଠାରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଅର୍ଥାତ୍ ଡ଼. ବିକର୍ତ୍ତନ ଦାସ ୬୦ ରୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଲାଭ ପାଇବାକୁ

ହକଦାର ବୋଲି ବିଚାର କରି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମୂଳ ଆବେଦନକାରୀ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ଛାଞ୍ଚ

୨. ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ତା ୦୭.୧୦.୧୯୮୫ ରିଖରୁ ଜଣେ ଗବେଷଣା ସହାୟକ ଭାବରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତା ୧୧.୧୦.୧୯୮୫ ରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା ୧୮୩/୧୯୮୫ ଏହିପରି ପଠନ କରାଯାଏ:

"ସଂଖ୍ୟା ପି. ୧- ୬୭/୮୬- ସିଆରଆଇଏ / ଡିଡିଏସଆର / ଇଏସଟିଟି / ୭୪୮ (୫)

ତା ୧୧.୧୦.୮୫ ରିଖ

କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା ୧୮୩/୮୫

ଡକ୍ଟର ବିକର୍ତ୍ତନ ଦାସଙ୍କୁ ତା ୦୭.୧୦.୧୯୮୫ ରିଖ ପୂର୍ବାହ୍ନରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ (ଏୱାଇ), ୟୁନିଟ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୯ ରେ ଗବେଷଣା ସହାୟକ (ଏୱାଇ) ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତାରିଖଠାରୁ ସେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରହିବେ । ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ସାଧାରଣ ଭତ୍ତା ସହିତ ଟ. ୪୨୫ - ୧୫ - ୫୦୦ ପିବି - ୧୫ - ୫୬୦ -୨୦ - ୭୦୦ ହାରରେ ସେ ମାସିକ ଟ. ୪୨୫/- ମୂଳ ବେତନ ପାଇବେ ।

(ଡ. ପ୍ରେମ୍ କିଶୋର୍)

ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଏୱାଇ) ଆଇ/ସି"

୩. ଭାରତ ସରକାର ନିଜ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତା ୦୧.୧୨.୧୯୯୮ ରିଖରେ ପରିଷଦକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କରାଯାଇଥିବା ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ, କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ତାଲିମ ବିଭାଗ (ଡିଓପିଟି) ଦ୍ୱାରା ଓ.ଏମ. ସଂଖ୍ୟା ୨୫୦୧୨/୮/୯୮- ଇଏସଟିଟି. (ଏ), ତା ୧୩.୦୫.୧୯୯୮ ରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ବୟସକୁ ତା ୩୧.୦୫.୧୯୯୮ ରିଖରୁ ୫୮ ବର୍ଷରୁ ୬୦ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଲାଗି ପରିଷଦର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ।

୪. ତା ୨୭.୦୯.୨୦୧୭ ରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ, ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ (ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୨) ଅଧୀନରେ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଯୋଜନା (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ସିଜିଏଚ୍ଏସ୍') ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ଅବସର ବୟସକୁ ୬୫ ବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

୫. ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ଚିଠି ମାଧମରେ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପ୍ରଭାବ କେବଳ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ ଏବଂ ସିଜିଏଚ୍ଏସ୍ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସିଧାସଳଖ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସିସିଆରଏଏସ ଏବଂ ସିସିଆରୟୁଏମର ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ଚିଠିରେ ଏହିପରି ଲେଖାଯାଇଛି:

" *ଏଫ୍.ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା ୩୨୭୯୭/୨୦୧୭*
ଆୟୁର୍ବେଦ, ଯୋଗ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସା, ୟୁନାନି, ସିଦ୍ଧ ଏବଂ
ହୋମିଓପାଥି (ଆୟୁଷ) ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ
(ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଭାଗ)

'ବି' - ବ୍ଲକ, ଜିପିଓ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ,
ଆୟୁଷ ଭବନ, ଆଇଏନଏ ବଜାର ପଛପଟେ,
ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ- ୧୧୦୦୨୩
ତାରିଖ: ୩୧ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୧୭

ପ୍ରାପ୍ତେଷୁ

ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ,
ସିସିଆରଏଏସ ଏବଂ ସିସିଆରୟୁଏମ
୬୧ - ୬୫, ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କ୍ଷେତ୍ର, "ଡି" ବ୍ଲକ ସମ୍ମୁଖରେ,
ଜନକପୁରୀ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ- ୧୧୦୦୫୮

ବିଷୟ : ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ମହାଶୟ,

ମୋତେ ଏହା କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଷଦର ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅନେକ ନିବେଦନପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସୂଚନା ସଂସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି:-

"ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ/ବିଭାଗର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ [ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ (ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର), ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗ (ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଅଧୀନରେ ଥିବା ବେସାମରିକ ଡାକ୍ତର), ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉତ୍ପାଦନ ବିଭାଗ (ଭାରତୀୟ ଗୋଳାବାରୁଦ କାରଖାନା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ), ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦନ୍ତ ଚିକିତ୍ସକ, ରେଳ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦନ୍ତ ଚିକିତ୍ସକ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଥିବା ବୈଷୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ] ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।"

୨. ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସିଧାସଳଖ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ସିଜିଏଚ୍ଏସ୍ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ଯଥା ଗବେଷଣା ପରିଷଦ/ଜାତୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୩. ତେଣୁ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ନିବେଦନପତ୍ରକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପରିଷଦକୁ ପଠାଯାଉଛି । ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ପରିଷଦଗୁଡିକ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇପାରିବେ ।

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ,

ଏନ୍. କେ. ଲଖନପାଲ
ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତା "

୬. ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ସିଜିଏଚ୍ଏସ୍ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସକୁ ତା

୨୭.୦୯.୨୦୧୭ ରିଖରୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଆଦେଶଟି ଏହିପରି ପଠନ କରାଯାଇଛି:

"ଏଫ୍. ଏନ୍ଓ. ଡି. ୧୪୦୧୯/୪/୨୦୧୬ - ଇ - ଆଇ (ଆୟୁଷ)

ଭାରତ ସରକାର

ଆୟୁର୍ବେଦ, ଯୋଗ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସା, ୟୁନାନି, ସିଦ୍ଧ ଏବଂ ହୋମିଓପାଥି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ

ଆୟୁଷ ଭବନ,
'ବି' ବ୍ଲକ, ଜିପିଓ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ,
ଆଇଏନ୍ଏ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ - ୧୧୦୦୨୩
ତାରିଖ, ୨୪ ନଭେମ୍ବର, ୨୦୧୭ ।

<u>ଆଦେଶ</u>

ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏବଂ ସିଜିଏଚ୍ଏସ୍ ଡାକ୍ତରଖାନା / ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସକୁ ତା ୨୭.୦୯.୨୦୧୭ ରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଅନୁମୋଦନ ତାରିଖ ଠାରୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨. ଡାକ୍ତରମାନେ କେବଳ ୬୨ ବର୍ଷ ବୟସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶାସନିକ ପଦବୀରେ ରହିବେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ଅଣ-ପ୍ରଶାସନିକ ପଦବୀରେ ରଖାଯିବ ।

(ରୋଶନ୍ ଜଗ୍ଗୀ)
ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଯୁଗ୍ମ ସଚିବ,
ଦୂରଭାଷ - ୨୪୬୫୧୯୫୩"

୭. କାର୍ମିକ, ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ପେନସନ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ଡିଓପିଟି ତା ୦୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଜରିଆରେ ମୌଳିକ (ସଂଶୋଧନ) ନିୟମାବଳୀ, ୨୦୧୮ କୁ ଅଧିସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ମୌଳିକ ନିୟମାବଳୀ, ୧୯୨୨ (ଏଫଆରଏସ) ର ନିୟମ ୫୬ (ବିବି) କୁ ବଦଳାଯାଇଛି ଏବଂ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଧିସୂଚନାରେ କୁହାଯାଇଛି:

"କାର୍ମିକ, ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ପେନସନ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ

(କାର୍ମିକ ଏବଂ ତାଲିମ ବିଭାଗ)

ଅଧିସୂଚନା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୫ ଜାନୁୟାରୀ, ୨୦୧୮

ଜି. ଏସ୍. ଆର୍. ୨୭ (ଇ) -ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୩୦୯ ର ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏତଦ୍ୱାରା ମୌଳିକ ନିୟମାବଳୀ, ୧୯୨୨ କୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା:-

(୧) ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ମୌଳିକ (ସଂଶୋଧନ) ନିୟମାବଳୀ, ୨୦୧୮ କୁହାଯାଇପାରେ ।

(୨) ମୌଳିକ ନିୟମ, ୧୯୨୨ ରେ ନିୟମ ୫୬ ରେ, ଖଣ୍ଡ (ବିବି) ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ଯଥା:-

"(ବିବି) କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ଶିକ୍ଷାଦାନ, ଅଣ-ଶିକ୍ଷାଦାନ ଏବଂ ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପ-ବର୍ଗରେ ସାମିଲ ଥିବା ସାଧାରଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର, ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଅଧୀନରେ ଥିବା ବେସାମରିକ ଡାକ୍ତର, ଭାରତୀୟ ଗୋଳାବାରୁଦ କାରଖାନା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିବା ଦନ୍ତ ଚିକିତ୍ସକ, ଭାରତୀୟ ରେଳବାଇ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଏବଂ ରେଳ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦନ୍ତ ଚିକିତ୍ସକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଶସ୍ତ୍ର ପୋଲିସ ବାହିନୀ ଏବଂ ଆସାମ ରାଇଫଲ୍ସର ସାଧାରଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଉପ-ବର୍ଗରେ ଥିବା ଡାକ୍ତର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଶସ୍ତ୍ର ଆରକ୍ଷୀ ବାହିନୀ ଏବଂ ଆସାମ ରାଇଫଲ୍ସର ବିଶେଷଜ୍ଞ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବସର ବୟସ ପଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷ ହେବ ।

ଉଲ୍ଲେଖ ଥାଉକି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିୟମରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଶସ୍ତ୍ର ଆରକ୍ଷୀ ବାହିନୀ ଏବଂ ଆସାମ ରାଇଫଲ୍ସ ବ୍ୟତୀତ ଉପରୋକ୍ତ ଡାକ୍ତରମାନେ ୬୨ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶାସନିକ ପଦବୀରେ ରହିବେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ଅଣ-ପ୍ରଶାସନିକ ପଦବୀରେ ରଖାଯିବ ।"

[ଏଫ ସଂଖ୍ୟା ୨୫୦୧୨/୪/୨୦୧୬ – ଇଏସଟିଟି. (ଏ-IV)]

ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ର ଦେବ ତ୍ରିପାଠୀ, ଯୁଗ୍ମ ସଚିବ ।"

୮. ଉପରୋକ୍ତ ପରିଚ୍ଛେଦ ୫ ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ପରି ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପତ୍ରକୁ ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ତା ୨୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ଚିଠିରେ ଲେଖା ଯାଇଛି:

"ଏଫ ୩-୮/୨୦୧୭-ସିସିଆରଏଏସ/ଭିଆଇଜି/୩୦୯୪

ତାରିଖ: ୨୫ ଜାନୁଆରୀ, ୨୦୧୮

ପ୍ରାପ୍ତେଷୁ

ଏହି ପରିଷଦ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ/କେନ୍ଦ୍ର/ସଂସ୍ଥାର ମୁଖ୍ୟ ।

ବିଷୟ:-- ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି ।

ମହାଶୟ/ମହାଶୟା

ଏଫଟିଏସ ସଂଖ୍ୟା ୩୨୭୯୭/୨୦୧୭, ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଅବଗତି ପାଇଁ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ନିମ୍ନ ସ୍ୱାକ୍ଷରକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଚିଠିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇପାରେ ।

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ

(ଏସ୍. ବି. ମିଶ୍ର)

ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ (ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ)

ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ପାଇଁ"

ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ଉପରୋକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ତା ୨୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖର ଚିଠିକୁ କେବେବି ଅଭିଯୋଗର ବିଷୟବସ୍ତୁ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା ।

୯. ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ତାଙ୍କର ଅବସର ବୟସକୁ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖ ପରିବର୍ତ୍ତେ ୬୫ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୨୩ ରିଖକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରି ଏଠାରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ୨ ଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି ତା ୨୨.୦୩.୨୦୧୮ ରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ନିବେଦନ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ

କରାଯାଇଥିବା ନିବେଦନ ପତ୍ରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରେ ୬୦ ବର୍ଷର ଅବସର ବୟସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ଅବସର ନେବେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ତା ୦୪.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତା ୦୪.୦୪ .୨୦୧୮ ରିଖର ଅଧିସୂଚନାରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଯାଇଛି:

"ଏଫ. ସଂଖ୍ୟା ୨୬-୩/ ୨୦୧୮ - ସି.ସି.ଆର.ଏ.ଏସ. / ଇଏସଟି. ୧୭

ତାରିଖ: ୦୪.୦୪.୨୦୧୮

ଅଧିସୂଚନା

ଏତଦ୍ୱାରା ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଉଛି ଯେ

ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଫର୍ ହେପାଟୋବିଲିୟାରି ଡିସଅର୍ଡର, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଆୟୁଷ) ଡ. ବିକର୍ତ୍ତନ ଦାସ ୬୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖ (ଅପରାହ୍ନ) ରେ ପରିଷଦ ସେବାରୁ ଅବସର ନେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ତାରିଖ ୦୪.୦୪.୧୯୫୮ ଅଟେ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ନାମ ସି.ସି.ଆର.ଏ.ଏସ. ତାଲିକାରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯିବ ।

ଇଂରାଜୀରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅସ୍ପଷ୍ଟ
ଆର୍. କେ. ଆଲୁୱାଲିଆ
ତାରିଖ ୨୭.୦୩.୨୦୧୮
ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ପ୍ରଶାସନ)
ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଜରିଆରେ"

୧୦. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ମୂଳ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ୨୧୦/୨୦୧୮ ଜରିଆରେ କ୍ୟାଟ୍, କଟକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, କଟକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ:

"ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ନଥି ମଗାଇ ଉତ୍ତରଦାତା ମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ ୪ ଅନୁକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଆକ୍ଷେପିତ ପତ୍ର

ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ ୩ ଅଧୀନରେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ୬୦ ବର୍ଷ ହାସଲ କରିବାପରେ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରେ ଅବସର ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କରିଥିବା ତା ୦୪.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖର ପତ୍ରକୁ ବେଆଇନ, ମନମୁଖୀ, ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ନାକଚ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।

x x x

ମୂଳ ଆବେଦନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଅନୁଲଗ୍ନକ - ୩ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଏବଂ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ଜାରି ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ।"

୧୧. ତା ୧୭.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ୟାଟ୍ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ, ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରତିକାର ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ କ୍ୟାଟ୍ କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରେ ଅବସର ନେବାକୁ ଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କ୍ୟାଟ୍ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କଠାରେ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା ୬୬୬୩/୨୦୧୮ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା ୨୫.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ:

"ଆଦେଶ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା - ୩
ଆଦେଶ ତାରିଖ - ୨୫.୦୪.୨୦୧୮

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ବି. ସେନାପତି ଏବଂ ସହକାରୀ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ ବୋଷଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୨୬୦/୨୧୦/୨୦୧୮ ରେ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ନିୟମିତ ପାଲଟା ଜବାବ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଜବାବ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, କଟକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତା ୧୭.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା

ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରା ଯାଇଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆୟୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ମୂଳ ଆବେଦନଟି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ ନକରି, ଆମେ ଏହି ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ଫଇସଲା କରୁଛୁ ଯେ ଯେହେତୁ ସମାନ ଭାବେ ଡାକ୍ତରମାନେ ୬୦ ବର୍ଷ ବୟସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ୬୫ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବାରେ ଜାରି ରହିଛନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ - ୩ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଅବସର ଗ୍ରହଣର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମୂଳ ଆବେଦନଟିର ଫଇସଲା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରହିବ ।

ବିଦ୍ୱାନ ସହାୟକ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ ବୋଷ କହିଥିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆଜିଠାରୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ଜବାବ ଦାଖଲ କରିବେ, ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଯଥାଶୀଘ୍ର ବିଶେଷ କରି ଜୁନ୍, ୨୦୧୮ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ଫଇସଲା କରିପାରିବେ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ଯଥାଶୀଘ୍ର/ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ଅନୁଯାୟୀ ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ଫଇସଲା କରିପାରିବେ । ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ନ୍ୟାୟ ଦାବି କରିବେ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ - ଏସ୍. ପଣ୍ଡା, ବିଚାରପତି
ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ - କେ. ଆର. ମହାପାତ୍ର, ବିଚାରପତି"

୧୨. ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କ୍ୟାଟ୍ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଆବେଦନଟିର ଫଇସଲା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖ ପରେ ସେବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ।

୧୩. କ୍ୟାଟ୍ ଶେଷରେ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମୂଳ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କର ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହ ସମାନତା ଦାବି କରିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ବୋଲି ବିଚାର କରି ଏହାଙ୍କ ତା ୦୨.୧୧.୨୦୨୦ ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୧୪. କ୍ୟାଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳର ସମଷ୍ଟି ଏବଂ ସାରାଂଶ ନିମ୍ନରେ ସଂକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇପାରେ:

(i) ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୩୦୯ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚିତ ମୌଳିକ ନିୟମ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସିଧାସଳଖ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଉପ-ନିୟମର ଯଥାକ୍ରମେ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଏବଂ ୩୫ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ।ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ କ୍ୟାଟ୍ ର ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ତା ୦୪.୦୯.୨୦୨୦ ରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ –

"ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡିବ । ***<u>ସିସିଆରଏଏସ ଭଳି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ</u> ।*** *ତେଣୁ, ସିସିଆରଏଏସ୍ କୁ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ନକରିବାର ଜି. ଓ. ଆଇ. ନିୟମ ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୫ ଏବଂ ୪୭ ର ପରିପୂରକ ଅଟେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପ-ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉନାହୁଁ ।"*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

(ii) ଖଣ୍ଡ ୩୫ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଖଣ୍ଡଟି ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏଫଆର୍, ଅତିରିକ୍ତ ନିୟମ (ଏସ୍ ଆର୍) ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମ (ଜି.ଏଫ୍.ଆର୍.) ର ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଗ ସହିତ ଜଡିତ ବୋଲି କହି ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ *ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ* ମୌଳିକ ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ତର୍କକୁ କ୍ୟାଟ୍ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ; ଏହା ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ରହିଛି । ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୫ ରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଅବସର ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ।

(iii) ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୪୭ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଉପ-ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବାରୁ, ଏହା ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରୀ

କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

(iv) ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ଏଫ୍ଆର୍-୫୬ (ବିବି) ରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗୁଡିକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ଅନୁଷ୍ଠାନର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଏଫ୍.ଆର୍ - ୫୬ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ଙ୍କ ଅନୁମାନ ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଯେହେତୁ ଏହା ଉପ-ନିୟମର ଯଥାକ୍ରମେ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ରହିଛି ।

(v) ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପତ୍ରରେ କିଛି ଭୁଲ୍ ନାହିଁ । ଏହା ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ଚିଠି ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏଫ୍ଆର୍ - ୫୬ ରେ ପ୍ରଥମ ସଂଶୋଧନ ଜାରି ହେବା ପରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତା ୨୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖର ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପତ୍ର ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ପରିଷଦ ସଚେତନ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ପରିଷଦର ତା ୨୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖ ଥିବା ଚିଠିକୁ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ, ବରଂ କେବଳ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ଚିଠିକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

(vi) କେବଳ ଉପ-ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲେଖ ବ୍ୟତୀତ ସଂଶୋଧିତ ଏଫ୍.ଆର୍. - ୫୬ (ବି.ବି.) ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଆବେଦନରେ କିଛି ନାହିଁ । ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ, ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ନିୟମ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ଏହିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

(vii) (୨୦୦୮) ୨ ଏସସିସି ୬୭୨ ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବା ଡିଡିଏ ବନାମ ଯୁଗ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମିତି, ଏସଏଫଏସ ଫ୍ଲାଟ୍ର ଆବଣ୍ଟନଗ୍ରାହୀ ମାମଲାରେ କ୍ୟାଟ୍ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଧାର ରହିଛି ଯାହା ଉପରେ ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷାର

ବିଷୟ ହୋଇପାରିବ, ଏବଂ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବୈଧ ଆଧାର ନଥିଲା ।

(viii) ଶେଷରେ, କ୍ୟାଟ୍ ବିଚାର କଲେ ଯେ ଯଦିଓ ସେ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କର ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଏହିପରି ସ୍ୱୀକୃତି ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପତ୍ରରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏହାଙ୍କ ତା ୨୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠିରେ ପୁନଶ୍ଚ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୫. କ୍ୟାଟ୍ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଅନୁଭବ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା ୩୦୬୨୦/୨୦୨୦ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ନିମ୍ନମତେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ:

"ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟମୂଳକ ଛାଞ୍ଚ ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉ ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଗବେଷଣା ପରିଷଦ/ଜାତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଧୀନରେ ଗବେଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗବେଷଣା ଦକ୍ଷତାର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା ଭାବରେ, ସେ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡିରେ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ, ସେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ପ୍ରକାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି । ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବେ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡିରେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଭଳି ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରୁଛନ୍ତି ।

ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ - ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତର୍କର ଦୃଢତାକୁ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ବିସ୍ତାର କରେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କୁ ଗବେଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସହ ଉକ୍ତ ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ - ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ଜଡ଼ିତ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"୩୪. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହେଉଥିବା କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଅବସର ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଯଦି ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହେବ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ବୟସ ପରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।

୩୫. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ ଏବଂ ଅନୁପୂରକ ନିୟମ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତା ୦୨.୧୧.୨୦୨୦ ରିଖର ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ମତ ଭୁଲ ଅଟେ ।

ମାନ୍ୟବର କ୍ୟାଟ୍, କଟକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, କଟକ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡି ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ନିଷ୍ଠାକୁ ବିଚାର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମାନ୍ୟବର କ୍ୟାଟ୍, କଟକ ଖଣ୍ଡପୀଠ, କଟକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତା ୦୨.୧୧.୨୦୨୦ ରିଖର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୧୬. ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶର ସରଳ ପାଠ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ବର୍ହିରୋଗୀ ବିଭାଗ (ଓପିଡି) ଏବଂ ଆନ୍ତଃ ରୋଗୀ ବିଭାଗ (ଆଇପିଡି) ରେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରି ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ନିୟମିତ ଭାବରେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡି ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ନିଷ୍ଠା ତାଙ୍କୁ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବସର ବୟସର ଲାଭ ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର କରିବ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ଗବେଷଣା ପରିଷଦ ଅଧୀନରେ ଗବେଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଭିନ୍ନ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ଫଳାଫଳକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଉପ-ନିୟମର ଯଥାକ୍ରମେ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ର ସମର୍ଥନକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

୧୭. ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ସହିତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ।

<u>ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନ</u>

୧୮. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅମନ୍ ଲେଖୀ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ:

a. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଜଡିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଏଫ୍ଆର୍ ୫୬ (ବିବି) ଅନୁଯାୟୀ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆଶା କରିବାର ଅଧିକାର ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ପାଇଁ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ । ଉକ୍ତ ଏଫଆର କୁ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଅବସର ସମୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିବା ନିୟମ ତା ୦୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖର ଅଟେ ।

b. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ସିସିଆରଏଏସ ରେ ସହକାରୀ ଗବେଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସିସିଆରଏଏସ ର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ତାଙ୍କୁ ଗବେଷଣା ଅଧିକାରୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ସେ ଜଣେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ ।

c. ସିସିଆରଏଏସ ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡିକ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି <u>ସିସିଆରଏଏସ୍ ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୨୫ (ବି), ୩୪, ୩୫ ଏବଂ ୪୭</u>, ଯାହା ଉପଯୋଗୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି:

"**<u>ନିଯୁକ୍ତି</u>**

୨୫. (a)...

(b) ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ପଦବୀ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ପଦବୀରେ ମୁକରିର, ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯିବ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମୋଦନକ୍ରମେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଗଠିତ ଚୟନ ସମିତି/ବିଭାଗୀୟ ପଦୋନ୍ନତି ସମିତି ଜରିଆରେ ଚୟନ କରାଯିବ ।

<u>ଅବସର ଗ୍ରହଣ</u>

୩୪. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ ଗୁଡିକ କିମ୍ବା **<u>ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ମନସ୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ</u>** ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଯଦି ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ବୟସ ପରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।

୩୫. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ନିୟମ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ ।

XXX XXX XXX

<u>ସେବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ</u>

୪୭. ଏହି ନିୟମାବଳୀରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇନଥିବା ବିଷୟ ବାବଦରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସେବାର ସାଧାରଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଦରମା, ଭତ୍ତା, ଟି. ଏ. ଏବଂ ଦୈନିକ ଭତ୍ତା, ବୈଦେଶିକ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଭାରତ ତଥା ବିଦେଶରେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିବା ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

d. ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମାବଳୀର କେବଳ ମାତ୍ର ଏକ ଅନୁଧ୍ୟାନ ସୂଚିତ କରେ ଯେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିଷଦର ଏକ ଚୟନ କମିଟି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଅବସର ନିୟମାବଳୀ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କରିଥାଏ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏଫଆର୍ ସିଧାସଳଖ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।

e. ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ, ତା ୦୧.୧୨.୧୯୯୮ ରିଖରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଅବସର ବୟସକୁ ୬୦ ବର୍ଷ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସିସିଆରଏଏସ ର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ୧୪ତମ ବୈଠକର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା ଜିବି ୧୪.୪ ଭାବରେ ତା ୨୭.୦୧.୨୦୦୦ ରିଖରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

f. ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା ।

g. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନିବେଦନ ପତ୍ରରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ନିୟମ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।

h. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାଙ୍କ ନିବେଦନ ପତ୍ରରେ ସଲମା ଖାତୁନ ମାମଲା ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ସମାନ ଭାବରେ ଅନୁପଯୁକ୍ତ, କାରଣ ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଏଠାରେ ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ମାମଲାଟି ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ କାଉନସିଲ୍ ଫର୍ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନ୍ ୟୁନାନି ମେଡିସିନ୍ ('ସିସିଆରୟୁଏମ') ସହ ଜଡ଼ିତ, ଯାହା ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ନିୟମ ଏବଂ ବିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଉକ୍ତ ମାମଲାଟି ଏବେବି ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । ***ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ କାଉନସିଲ୍ ଫର୍ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନ୍ ୟୁନାନି ମେଡିସିନ୍ ବନାମ ଡ. ସଲମା ଖାତୁନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ୨୦୨୦ ଏସସିସି ଅନଲାଇନ ଏସସି ୧୩୩୨

ମାମଲାରେ ସଲମା ଖାତୁନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରହିଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

i. କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, କଟକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ('କ୍ୟାଟ୍') ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏଫଆର ୫୬ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କର ଅନୁମାନ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ସିସିଆରଏଏସ୍ ର ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ବିଷୟ ଅଟେ ।

j. ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ପାଲଟା ଶପଥ ପତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ସମାନ ଆଧାରରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ।

k. ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଜଣେ ଗବେଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏକ ଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ତେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ତଥ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଏଫ୍‌ଆର୍ ୫୬ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଭାବରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ଏହି ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଅଭିଲିଖିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିର ପୃଥକ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ ଅଭିଲିଖିତ କରିଛନ୍ତି । ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇନଥିଲା ।

l. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଥିରୀକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବିରୋଧ କରେ:

(i) ଏପରିକି ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ***ଭି.ଏମ୍. ଗାଡ୍ରେ ବନାମ ଏମ୍. ଜି. ଦିୱାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*** (୧୯୯୬) ୩ ଏସ୍.ସି.ସି.୪୫୪ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୦ ପୃଷ୍ଠା୪୫୯ ।

(ii) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ଏକ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପରମ ଆଦେଶ ଭଳି ଏକ ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ***ଜନଗଣନା କମିଶନର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଆର୍ କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି,*** (୨୦୧୫) ୨ ଏସସିସି ୭୯୬ ପୃଷ୍ଠା ୮୦୬-୮୦୭ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୫-୨୬ ।

(iii) ମକଦ୍ଦମାରେ ସୂଚିତ ଅଧିକାର ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିସ୍ଫୁଟ ନହୋଇଛି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ କଳ ଉପରେ ଆର୍ଥିକ ବୋଝ ଲଦି ପାରିବେ ନାହିଁ । ***ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଜେଶ ଚନ୍ଦର ସୁଦ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*** (୨୦୧୬) ୧୦ ଏସସିସି ୭୭ ପୃଷ୍ଠା ୧୬୦ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୮୮ ।

(iv) ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାର କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜସ୍ୱ ନିୟମ ଏବଂ ଉପ-ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ***ଟି.ଏମ୍.ସମ୍ପତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସଚିବ, ଜଳ ସମ୍ପଦ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*** (୨୦୧୫) ୫ ଏସ.ସି.ସି. ୩୩୩ ର ପାରା ୩ ପୃଷ୍ଠା ୩୩୬ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା ୩୪୫ ର ପାରା ୧୫; ***ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭଗବାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*** (୨୦୨୨) ୪ ଏସସିସି ୧୯୩ ପୃଷ୍ଠା ୨୦୩-୨୦୪ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୪-୨୬ ।

m. ୨୦୨୧ ଏସସିସି ଅନଲାଇନ ଏସସି ୫୪୦ ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ***ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲୀ ପୌରପାଳିକା ନିଗମ ବନାମ ଡ. ରାମ ନରେଶ ଶର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ଙ୍କର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଆୟୁଷ ଏବଂ ଏନ.ଡି.ଏମ୍.ସି. ର ସି.ଏଚ୍.ଏସ୍. ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧିର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରିଖ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ, ଏନ.ଡି.ଏମ.ସି. ଦ୍ୱାରା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଯେହେତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ଯାହାର ନିଜର ସେବା ନିୟମ ରହିଛି ଏବଂ ସରକାରୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି କୌଣସି ସମୟରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

n. ଆୟୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଏବଂ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ('ଆଇ.ଟି.ଆର୍.ଏ.') ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଥିବା ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଅଟେ । ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ଟିଚିଙ୍ଗ୍

ଆଣ୍ଡ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନ୍ ଆୟୁର୍ବେଦ ଅଧିନିୟମ ୨୦୨୦ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆଇ.ଟି.ଆର୍.ଏ. ରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥାଏ । ଅଧିନିୟମ, ୨୦୨୦ ର ଧାରା ୫(ଇ) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ୫ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ୬୫ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବ, ତାହା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଆସୁ ନଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଆଇ.ଟି.ଆର.ଏ. ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

<u>ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନ</u>

୧୯. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣେଲ ଆର.ବାଲାସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ:

a. ତାଙ୍କର ମହକିଲ ହେଉଛନ୍ତି ଆୟୁର୍ବେଦିକ ମେଡିସିନ୍ ଏବଂ ସର୍ଜରୀ (ବିଏଏମଏସ) ରେ ସ୍ନାତକ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର । ତଥ୍ୟ ଏହା ଯେ ଅବେଦନକାରୀମାନେ କ୍ୟାଟ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟପାଠରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ମହକିଲ ଜଣେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର । ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁମାନେ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ କାଉନସିଲ୍ ଫର୍ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଡିସିନ୍ (ସିସିଆଇଏମ୍) ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିଏଏମଏସ ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ଷ୍ଟେଟ୍ କାଉନସିଲ୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଡିସିନ୍ କିମ୍ବା ସିସିଆଇଏମ୍, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଅଟନ୍ତି । ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଆର.ଟି.ଆଇ. ଉତ୍ତରରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

b. ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ହୋଇଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ତା ୦୩.୧୦.୧୯୮୫ ରିଖର ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ଭୁବନେଶ୍ୱରର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ (ଆୟୁର୍ବେଦ) ରେ ସହଯୋଗୀ ଗବେଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ପରିଚ୍ଛେଦ ୨ (vi) ଏବଂ (vii) ରେ ଯଥାକ୍ରମେ "ବେସରକାରୀ କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେବା କଡାକଡି ଭାବରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି " ଏବଂ "<u>ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସମାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ</u> ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ଅନ୍ୟ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ପରିଚାଳିତ ହେବ" ବୋଲି ନିଯୁକ୍ତି

ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା । ପୁଣି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବେତନ ଏବଂ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ଇତ୍ୟାଦି ସମାନ ପାହ୍ୟାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ସମୟ ସମୟରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ସିସିଏସ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

c. ତଥ୍ୟ ଏହା ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସରକାର/ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର 'ବ୍ୟାପକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ' ରେ ରହିଛି ବୋଲି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ କ୍ୟାଟ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାୟର କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟପାଠରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଠାରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟ ପାଠରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଦୁଇଟି ବାସ୍ତବ ଦିଗକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ (୧) ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା - ୧ ଜଣେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଏବଂ (୨) ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଛି ।

d. ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଶେଷ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଭାରତ ସରକାର ଅବସର ବୟସ ୬୦ ରୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, *"iii. ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ/ବିଭାଗ (ଆୟୁଷ ର ଏମ୍/ଓ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର......")* ଙ୍କ ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

e. ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରଭେଦ କରିନାହିଁ । ଏହା ଦୋହରାଯାଇଛି ଯେ ୬୫ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବସର ବୟସ ଲାଭ ପାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ଦୁଇଟି ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଯଥା, (i) ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଏବଂ (ii) ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିବା । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସଠିକ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ଅବସର ନେବାର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

f. ତଦନୁସାରେ, ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ୩୦୯ ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବୈଧାନିକ ନିୟମ ଭାବରେ ଗଠିତ ମୌଳିକ ନିୟମାବଳୀ ୧୯୨୨ ର ନିୟମ ୫୬ (ବିବି) ତା ୦୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖରେ ରାଜପତ୍ରରେ

ପ୍ରକାଶିତ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର (ସଂଶୋଧିତ ନିୟମ (ବିବି) ର ତୃତୀୟ ଧାଡ଼ି) ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷ ହେବ । ତା ୧୧.୦୮.୨୦୧୮ ରିଖର ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଧିସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ଏଥିରେ ପୁଣି ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆୟୁଷ ସମେତ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ କ୍ୟାଡରର ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ୬୨ ବର୍ଷ ହେବ, ଯଦି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଦାନ, ପରାମର୍ଶ ଇତ୍ୟାଦି ଜାରି ରଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ତେଣୁ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନ ରଖି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ଥିଲା ।

g. ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ବିପରୀତ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ପରି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖରେ ଆକ୍ଷେପିତ ପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପତ୍ରର ପାରା ୨ ଆଇନରେ ଅନୁମୋଦନ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ:-

i. ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏକ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତା ଅର୍ଥାତ ନିମ୍ନ ପଦସ୍ଥ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କ୍ଷୀଣ କିମ୍ବା ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ii. ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଅନୁମୋଦନ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ଅକ୍ଷେପିତ ପତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ନିସ୍ପତ୍ତିର ବିପରୀତ ଅଟେ ଏବଂ କେବଳ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

iii. ତା ୦୫.୦୧.୨୦୧୮ ରିଖ ଏବଂ ତା ୧୧.୦୮.୨୦୧୮ ରିଖର ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ପତ୍ରଟିକୁ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନାମଞ୍ଜୁର/ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

iv. ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଉପବର୍ଗୀକରଣ ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ବିପରୀତ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଏକ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ବର୍ଗୀକରଣ ଏବଂ ଏହା ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଯଥାକ୍ରମେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୪,୧୬ ଏବଂ ୨୧ ର ସିଧାସଳଖ ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ । ପ୍ରଥମ କାରଣ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ,ଏହା ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୃତ୍ରିମ ପ୍ରଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ, ଯଦିଓ ଉଭୟ ସମାନ ଭାବରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଇତ୍ୟାଦି ସମେତ ରୋଗୀ ମାନଙ୍କର ଓପିଡି / ଆଇପିଡି ଚିକିତ୍ସାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ମଧ୍ୟ ଏନ୍.ପି.ଏ. (ଅଣ-ଅଭ୍ୟାସ ଭତ୍ତା) ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

v. ଏହା ଆଇନରେ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଗୀକରଣରେ ଏହା ହାସଲ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏବଂ କୃତ୍ରିମ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତ ବିଷୟରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୪ ଏବଂ ୨୧ ର ଅନୁପଯୁକ୍ତ ହେବ ।

vi. ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପୃଷ୍ଠା ୧୨ ରେ ଉଦ୍ଧୃତ ସୋସାଇଟି ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ସରଳ ପଠନ ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବସର ବୟସ ୬୫ ବର୍ଷର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପକ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଏ ଯେ ବୟସ ସମ୍ପ୍ରସାରଣର ପ୍ରୟୋଗ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, ଏବଂ ତେଣୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ନିୟମ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ନୁହେଁ । ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ସଠିକ୍ ନୁହେଁ:

- ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ଭାଗଟି ହେଉଛି ଯେ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଏହି ଭାଗର ସରଳ ଏବଂ ସାଧାରଣ ପଠନ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଅସନ୍ଦିଗ୍ଧ କରେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇ ଲାଗୁ ହେବ ।

- ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ "କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ" କେବଳ ଏକ ସକ୍ଷମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଅବସରର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୟସରୁ ଅଧିକ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ରଖିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର 'ଇଚ୍ଛା' ହେଉଛି ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବୟସକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୟସରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବଢାଇବେ ଯଦି ସେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ହୋଇ ରହନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖିବା ପରିଷଦର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଅଟେ ।

- ତେଣୁ, ଖଣ୍ଡ ୩୪ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ବାସ୍ତବରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ବୟସ ପରେ ମଧ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯଦି ଏହା ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ ପୂରଣ କରାଯାଏ । ସମୟ ସମୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୟସଠାରୁ କମ୍ ଅବସର ବୟସ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ସହିତ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କ୍ଷମତାକୁ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ପଠନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

- କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବୟସ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବୟସ ସହିତ ସମାନ ହେବ, ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ସାଂଗଠନିକ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବୟସ ପରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଅଛି ।

- ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଖଣ୍ଡ ୩୪ କୁ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡ ୩୪ କୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୟସକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

vii. ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି/ଜିପିଏଫ୍, ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା, ଆନୁତୋଷିକ, ଛୁଟି ନିୟମ, ବେତନ ହାର, ଆଚରଣ ନିୟମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପରି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦିଗ ଉପରେ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ଯଥାକ୍ରମେ ୩୧, ୩୨, ୩୩, ୪୨, ୪୪ ଏବଂ ୪୭ ସହିତ ସମାନ । ତେଣୁ, ଅବସର ବୟସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

viii. ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନେ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କି ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

ix. ସେହିଭଳି, ସିଜିଏଚ୍ଏସରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ୬୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ସମାନ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ ନକରିବାକୁ ହୋଇଥିବା ଚିଠି କେବଳ ମନମୁଖୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

h. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ***ଡକ୍ଟର ରାମ ନରେଶ ଶର୍ମା*** (ଉପରୋକ୍ତ) ଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏନଡିଏମସି ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅନୁରୂପ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ପରିଚ୍ଛେଦ ୨୩ ଏବଂ ୨୪ ରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ କୁହାଯାଇଥିଲା:

> *"୨୩. ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାଧାରଣ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗରେ ସିଏଚଏସ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବର୍ଗୀକରଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁମୋଦିତ । ତେବେ, ଏହା ଆମକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଫଳାଫଳ ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ଏହି ବର୍ଗୀକରଣ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ କାରଣ ଉଭୟ ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଡାକ୍ତରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାରେ ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାରେ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନେ ଆୟୁର୍ବେଦ, ୟୁନାନୀ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ୱଦେଶୀ ଔଷଧ ପ୍ରଣାଳୀ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସିଏଚ୍ଏସ୍ ଡାକ୍ତରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରୋଗୀଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଏଲୋପାଥି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ବିଚାରରେ, ପ୍ରଚଳିତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ସ୍ୱୟଂ ଏକ ବୋଧଗମ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଭାବରେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏପରି ଅଯୌକ୍ତିକ ବର୍ଗୀକରଣ ଏବଂ ଭେଦଭାବ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ*

୧୪ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ହେବ । ଅବସର ବୟସକୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ଏହି ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୩୧.୦୫.୨୦୧୬ ରିଖ ଅଧିସୂଚନା ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି ।

୨୪. ଉଭୟ ଆୟୁଷ ଏବଂ ସିଏଚଏସ ଅଧୀନରେ ଡାକ୍ତରମାନେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଧାନ ଦିଗ ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ଦୁଇ ବର୍ଗର ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୟସର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରିଖ ରଖିବା କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଯଥାର୍ଥତା ଦର୍ଶାଉନାହିଁ । ତେଣୁ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଆଦେଶ (ଏଫ୍ ସଂଖ୍ୟା ଡି. ୧୪୦୧୯/୪/୨୦୧୬-ଇ-ଆଇ (ଆୟୁଷ)) କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା-ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଇଁ ତା ୩୧.୦୫.୨୦୧୬ ରିଖରୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଉପସଂହାରରୁ ସମସ୍ତ ଫଳାଫଳ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।"

i. ଆବେଦନଟି ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ତା ୦୧.୦୫.୨୦୧୮ ରିଖରୁ ତା ୩୦.୦୪.୨୦୨୩ ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ବେତନର ବକେୟା ସମେତ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯିବ, ଯାହା ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧିରେ ୫ ବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ତା ୨୫.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖରୁ ତା ୦୫.୦୪.୨୦୨୧ ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ସେବା ହଠାତ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏସ୍ ଏଲ୍ ପି (ସି) ସଂଖ୍ୟା ୪୧୧୦/୨୦୨୧ ରେ ଆଇ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା ୯୦୭୮୯/୨୦୨୨ ରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନ

୨୦. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ ୯୫୫୪/୨୦୧୮ ଏବଂ ୯୫୮୪/୨୦୧୮ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ଏକ ମୂଳ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ୨୭୨/୨୦୨୦ କ୍ୟାଟ୍, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ସେମାନେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଫଳାଫଳ ଉପରୋକ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ।

ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆୟୁଷର ଅନ୍ୟ ଏକ ନିଗମ, ଯଥା ସିସିଆରୟୁଏମ ଅଧୀନରେ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି ।

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନ ଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

a. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟ ୟୁନାନୀ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ, ସେ ଏମବିବିଏସ ଡାକ୍ତର ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ।

b. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସିସିଆରୟୁଏମ୍ ରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ ।

c. ସିସିଆରୟୁଏମ୍ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଣ-ଅଭ୍ୟାସ ଭତ୍ତା ପାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସୂଚାଉଛି ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ସମାନ ଭତ୍ତା ପାଉଥିବା ଅନ୍ୟ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ଭଳି ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ଡାକ୍ତର ।

d. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:"ବ୍ୟବହାରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ (ଆୟୁର୍ବେଦ) ଙ୍କୁ ଗବେଷଣା ଅଧିକାରୀ (ଆୟୁର୍ବେଦ) ଭାବେ ନାମିତ କରାଯିବ ଏବଂ ତେଣୁ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଗବେଷଣା ଅଧିକାରୀ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ସମାନ ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ" ।

e. ଭାରତ ସରକାର (ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ) ନିଜ ଆଦେଶରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ/ବିଭାଗ (ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ) (ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର) ଙ୍କ ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଅବସର ବୟସକୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଭୁଲ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ପରିଷଦ ଭଳି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁବିଧାରୁ ବାଦ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କାରଣରୁ, ଉକ୍ତ ଲାଭକୁ

ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

f. ଭାରତ ସରକାର ତା ୦୨.୧୧.୨୦୨୦ ରିଖରେ ନିଜ ଆଦେଶ ଜରିଆରେ ଆଇଟିଆରଏ ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅବସର ବୟସକୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ, ଆୟୁଷର ପ୍ରଶାସନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଡାକ୍ତର (ଗବେଷକଙ୍କ ସମେତ ଯେକୌଣସି କ୍ଷମତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା) ଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧିର ଲାଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସରକାର (ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ) ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ପରି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ବାଦ ଦେଇନଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅବସର ଲାଭର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ନାହିଁ ।

g. ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସିସିଆରଏଏସ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ - ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ ଯେ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ନିୟମ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ ।

h. ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହିତ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡିରେ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ଭଳି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀ ଉଭୟ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡିରେ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆରଏମଏଲ ଏବଂ ଡିଡିୟୁ ଭଳି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକରେ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଆଦି ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଛନ୍ତି ।

i. ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଅଣ-ଅଭ୍ୟାସ ଭତ୍ତା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉକ୍ତ ଲାଭ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ

ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରୁନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ପରିଷଦର ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡନ କରେ । ବାସ୍ତବରେ, ଅଣ-ଅଭ୍ୟାସ ଭତ୍ତା କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ଯେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଡାକ୍ତର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଲିନିକାଲ୍ ଡାକ୍ତରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଓପିଡି ଏବଂ ଆଇପିଡି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପରିସର ବାହାରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଣ-ଅଭ୍ୟାସ ଭତ୍ତା ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

j. ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେହି ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଆୟୁର୍ବେଦ, ହୋମିଓପାଥି, ୟୁନାନି, ସିଦ୍ଧ, ଯୋଗ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସାରେ ବିଏଏମଏସ, ବିଏଚ୍ଏମଏସ, ବିୟୁଏମ୍ଏସ୍, ବିଏନୱାଇଏସ୍ ଏବଂ ବିଏସ୍ଏମ୍ ରେ ଡିଗ୍ରୀ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ।

k. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ ଏକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ପରିଷଦର ଏକ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆୟୁଷର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଚିବ ଏହାର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି । ଏହାର ଉପ-ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

l. ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦର ଉପ-ନିୟମରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ - ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି:ଉକ୍ତ ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ - ୩୪ ଏବଂ ୩୫ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସହ ଜଡ଼ିତ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> *"୩୪. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ବୟସ ପରେ ଚାକିରିରେ ରହିପାରିବେ, ଯଦି ସେ*

ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ହୋଇ ରହିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଥିବ ।

୩୫. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ନିୟମ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ ।"

m. ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କେବଳ ଭୁଲ ଧାରଣା ନୁହେଁ ବରଂ ଅନାବଶ୍ୟକ, ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହାର ବିପରୀତ । ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ବରଂ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ନିରାଶ କରିବ । ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସପକ୍ଷରେ ସଠିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ।

n. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯଦିଓ ଗବେଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ସେମାନେ ଓପିଡି, ଆଇପିଡି ଆଦିରେ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ଭଳି ଡାକ୍ତରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଶ୍ଳେଷଣ

୨୨. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଆମ ବିଚାରକୁ ଆସୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କି?

୨୩. ଆବେଦନକାରୀ ପରିଷଦ ହେଉଛି ସମିତି ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ, ୧୮୬୦ ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଏକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଏହା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶାସନିକ ସ୍ତରରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ । ଏହା ଆୟୁର୍ବେଦିକ ବିଜ୍ଞାନରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବା, ସହଯୋଗ କରିବା, ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ବିକାଶ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଠିତ ଏକ ସଂସ୍ଥା । ଏହି

କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପରିଷଦର ଉପ-ନିୟମ ଏବଂ ସଂସ୍ଥା ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ।

୨୪. ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ମକଦ୍ଦମା କରୁଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିରୋଧାତ୍ମକ ଯୁକ୍ତିକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆମେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣା ପରିଷଦର ସଂସ୍ଥା ସ୍ମାରକପତ୍ର ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୨୫ (ବି), ୩୪, ୩୫ ଏବଂ ୪୭ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ:

"**<u>ନିଯୁକ୍ତି</u>**

*୨୫. (**କ**)...*

*(**ଖ**) ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ପଦବୀ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ପଦବୀରେ ମୁକରୀର, ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯିବ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମୋଦନକ୍ରମେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଗଠିତ ଚୟନ ସମିତି/ ବିଭାଗୀୟ ପଦୋନ୍ନତି କମିଟି ଜରିଆରେ ଚୟନ କରାଯିବ ।*

<u>ଅବସର ଗ୍ରହଣ</u>

*__୩୪.__ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ ଗୁଡିକ **କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ** ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଯଦି ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାକିରିରେ ରଖିବା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ବୟସ ପରେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରିରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।*

୩୫. ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ନିୟମ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ ।

<u>ସେବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ</u>

୪୭. ଏହି ନିୟମାବଳୀରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇନଥିବା ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସେବାର ସାଧାରଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଦରମା, ଭତ୍ତା, ଟି.ଏ. ଏବଂ ଦୈନିକ ଭତ୍ତା, ବୈଦେଶିକ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଭାରତ ତଥା ବିଦେଶରେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିବା ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି

କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଲାଗୁ ହେବ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୨୫. ଉପ-ନିୟମର ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସରଳ ପଠନ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିଷଦର ଏକ ଚୟନ କମିଟି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଆହୁରି ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଅବସର ନିୟମାବଳୀ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କରିଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୌଳିକ ନିୟମାବଳୀ, ୧୯୨୨ ସିଧାସଳଖ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ, ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ତା ୦୧.୧୨.୧୯୯୮ ରିଖରେ ଅବସର ବୟସ ୬୦ ବର୍ଷ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରିଷଦର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ୧୪ ତମ ବୈଠକରେ ତା ୨୭.୦୧.୨୦୦୦ ରିଖରେ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୨୬. ଆମ ମତରେ, ତା ୩୦.୦୪.୨୦୧୮ ରିଖ ଅର୍ଥାତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଅବସର ତାରିଖରେ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାର ତା ୨୭.୧୨.୨୦୦୦ ରିଖର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଜଣେ ଗବେଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଜଣେ ଗବେଷଣା ସହାୟକଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତି ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।

୨୭. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ କରାଯାଇଥିବା ପରି ପରିଷଦର ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୩୫ କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କୁ ପରିଷଦର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ କ୍ଷମତାରେ ଏଫ୍.ଆର୍. ୫୬ (ବିବି) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏଫ୍ଆର୍ ଏବଂ ଏସ୍ଆର୍ ର ପ୍ରାବଧାନ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି

ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୩୧.୧୦.୨୦୧୭ ରିଖର ପତ୍ର ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧିତ ଏଫ୍. ଆର୍. ୫୬ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୨୮. ଉପରୋକ୍ତ ଦିଗକୁ କ୍ୟାଟ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ୟାଟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ତର୍କ ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେ ପରିଷଦ ଉପରୋକ୍ତ ଉପ-ଆଇନର ଧାରା ୩୫ କୁ ବିଚାର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ,ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଏଫ ଆର, ଏସ ଆର ଏବଂ (ଜି ଏଫ ଆର) ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ 'ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ' ଲାଗୁ ହେବ, ଯାହା କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ବିନା ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଆମ୍ଭର ମତ କ୍ୟାଟ ଏଭଳି ତର୍କକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି । ଆମେ ଏପରି କହୁଛୁ କାରଣ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

୨୯. ଉପରୋକ୍ତ ଉପ-ଆଇନର ଖଣ୍ଡ ୩୫ ରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ, ଯାହା ଆଧାରରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଅଧିକ ରହିବ । ଉପ-ନିୟମର ଖଣ୍ଡ ୪୭ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଯେ ଉପ-ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେଉଥିବା ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ ହେବ । ସେ ଯାହା ହେଉ, ଖଣ୍ଡ ୩୪ ରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବାରୁ, ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରୀ ସେବା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉପ-ଆଇନର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ।

୩୦. ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରଦାତା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଆର୍. ବାଲାସୁବ୍ରମଣ୍ୟନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଦନ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପସ୍ଥାପନା ହାତକୁ ନେବୁ । ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପ-ଆଇନର ଖଣ୍ଡ ୩୪ କୁ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ପଢିବା ଉଚିତ । ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ

କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଶ୍ରୀମାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ଯାହା "କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ" କେବଳ ଏକ ସମର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଅବସରର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୟସ ବାହାରେ ରଖିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କି ନାହିଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ସଶକ୍ତ କରେ । ଶ୍ରୀମାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଅବସର ବୟସଠାରୁ କମ୍ ବୟସ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତାରୂପୀ ବସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କ୍ଷମତାକୁ ନକାରାତ୍ମକ ରୂପରେ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତ, ଆମ୍ଭେ ଏପରି ତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହୁଁ । ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ଭାଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଷ୍ଟ । ଖଣ୍ଡ ୩୪ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଯାହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ହେଉଛି "କିମ୍ବା" ଶବ୍ଦ । ଏହା ପରେ, ଏକ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସର ବୟସ ପରେ ସେବାରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ଯଦି ସେ ଶାରୀରିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଆଗ୍ରହରେ ସେବାରେ ତାଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ।

୩୧. "ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସରକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଉପ-ଆଇନର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗରୁ ଏହି "କିମ୍ବା" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ହୋଇଛି ଯାହା ଅସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରି ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ ତଥା ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଷଦ ଗଠନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ କରୁଛି ।

୩୨. ଏହା ବୈଧାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ "କିମ୍ବା" ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣତଃ ପୃଥକୀକରଣାତ୍ମକ ଏବଂ "ଏବଂ" ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣତଃ ସଂଯୋଗାତ୍ମକ । ଉଭୟକୁ ଏହାର ବିପରୀତ ଭାବେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

୩୩. ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି ଜି. ପି. ସିଂହ 'ପ୍ରିନ୍ସିପଲ୍ସ ଅଫ ଷ୍ଟାଟ୍ୟୁଟୋରୀ ଇଣ୍ଟରପ୍ରିଟେସନ୍' (ତ୍ରୟୋଦଶ ସଂସ୍କରଣ ୨୦୧୨) ପୃଷ୍ଠା ୪୮୫ ରେ ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି:

> *" 'କିମ୍ବା' ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣତଃ ପୃଥକୀକରଣାତ୍ମକ ଓ 'ଏବଂ' ସାଧାରଣତଃ ସଂଯୋଗାତ୍ମକ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବ ଦେବା ପାଇଁ ସମୟ ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାର ବିପରୀତ କ୍ରମରେ, ଓଲଟା ପ୍ରକାରେ ପଢ଼ାଯାଏ । ସ୍କୁଟନ୍, ଏଲ୍. ଜେ. ଯେପରି କହିଛନ୍ତି: "ଆପଣ ବେଳେବେଳେ "ଏବଂ" କୁ "କିମ୍ବା" ଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ବିଧାନରେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଏହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ବାଧ ନୁହଁନ୍ତି କାରଣ 'କିମ୍ବା' ର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣତଃ 'ଏବଂ' ନୁହେଁ ଓ 'ଏବଂ' ର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣତଃ 'କିମ୍ବା' ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେପରି ଲର୍ଡ ହାଲସବରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ 'କିମ୍ବା' କୁ 'ଏବଂ' ଭାବରେ ପଠନ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, "ଯଦି ସମାନ ବିଧାନର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଂଶ କିମ୍ବା ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ ।" ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଅସନ୍ଦିଗ୍ଧ, ସେଠାରେ ପଢ଼ିବା ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରି 'କିମ୍ବା' ଶବ୍ଦକୁ 'ଏବଂ' ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଶବ୍ଦର ଆକ୍ଷରିକ ପଠନ ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଫଳାଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତେବେ 'ଏବଂ' ପାଇଁ 'କିମ୍ବା' ଓ 'କିମ୍ବା' ପାଇଁ 'ଏବଂ' ପଢ଼ାଯାଇପାରେ ଯଦିଓ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଫଳାଫଳ ବିଷୟ ପାଇଁ କମ୍ ଅନୁକୂଳ, ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ୟଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥାଏ । ଅପରପକ୍ଷେ, ଯଦି 'ଏବଂ' ଓ 'କିମ୍ବା' ର ପଠନ ବ୍ୟାକରଣଗତ ବିକୃତି ସୃଷ୍ଟି କରେ ଓ 'ଏବଂ' ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶକୁ ଅର୍ଥହୀନ କରୁଥାଏ 'ଏବଂ' ସ୍ଥାନରେ 'କିମ୍ବା' ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 'କିମ୍ବା' ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ ବିକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ପାରସ୍ପରିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।"*

୩୪. ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉପ-ଆଇନର ଖଣ୍ଡ ୩୪ ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆମେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ପରିଷଦର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା **ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର** ଅବସର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ତାଳ ଦେଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ବିଶେଷ କରି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି ଯେ ସି ସି ଆର ଏ ଏସ ଭଳି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଦରମାରୁ ରଖାଯାଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟନିଧି / ଜି ପି ଏଫ, ଅବସରକାଳୀନ ଭତ୍ତା, ଅନୁତୋଷ, ଛୁଟି ନିୟମ, ବେତନହାର, ଆଚରଣ ନିୟମ ଭଳି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦିଗ ପରିଷଦର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବାର ନିୟମ ଏବଂ ସେବାର

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଉପ-ଆଇନର ଯଥାକ୍ରମେ ଖଣ୍ଡ ୩୧, ୩୨, ୩୩ , ୪୨, ୪୪ ଏବଂ ୪୭ ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପରି ସମାନ ବୋଲି ପ୍ରତିବାଦୀ ନମ୍ବର ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ନୁହଁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ର ଅବସର ବୟସ ବିଷୟ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅବସର ନେବାର ବୟସ କେତେ ହେବା ଉଚିତ, ତାହା ନୀତିଗତ ବିଷୟ । ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ଯଦି କୌଣସି ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୪ ର ଅସନ୍ତୋଷକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରେ । ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଅବସର ନେବାର ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନଟି ବେତନ ଏବଂ ଭତ୍ତା ଏବଂ ବେତନ ସଂଶୋଧନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ।

୩୬. ଆମ୍ଭେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ***ତାମିଲନାଡୁ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରୀସ୍ତରୀୟ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବା ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** (୧୯୮୦) ୩ ଏସ ସି ସି ୯୭: [ଏସ ସି ସି ପିପି. ୯୯ ଏସ ସି ସି (ଏଲ ଆଣ୍ଡ ଏସ) ପୃଷ୍ଠା ୨୯୬, ପାରା ୭] ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରୁ:

> *"୭. ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟିକ ଏକୀକରଣ ଏକ ଜଟିଳ ପ୍ରଶାସନିକ ସମସ୍ୟା, ଯେଉଁଠି ଅନେକଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ ନ୍ୟାୟ ଦେବାରେ କେତେକଙ୍କୁ ଆଘାତ ଲାଗିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିଛି ସନ୍ଧିସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକରେ ଖେଳନ୍ତି, ଏପରିକି କିଛି ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନାବସ୍ଥାରେ ଥା'ନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଅଯଥା ଉଦବେଗଜନକ ଅପରାଧିକ ତଦାରଖ କରିବା ବିନା ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ପ୍ରଶାସନକୁ ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ନୁହେଁ । ପ୍ରଶାସନିକ ଜୀବନ ସମେତ ସମସ୍ତ ଜୀବନରେ ପରୀକ୍ଷଣ, ପ୍ରଚେଷ୍ଟାଜନିତ ତ୍ରୁଟିରୁ ଶିକ୍ଷା ସହ ଜଡ଼ିତ, କିନ୍ତୁ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଡୋରର ଦାୟରା ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ଅସାମ୍ବିଧାନିକ 'ଅତ୍ୟଧିକତା' ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟିକ ସଂଶୋଧନ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।...."*

୩୭. ଗବେଷଣା ସହକାରୀ ଏବଂ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୃତ୍ରିମ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆଧାରରେ ସମ୍ବିଧାନର ଖଣ୍ଡ ୧୪ ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମେତ ଏଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜିକା

ଦିନରେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଗଲାଣି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖରୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସହାୟକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି । ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତାଙ୍କର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି ଭିନ୍ନ । ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନ କଥା ଯେ ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରିଥିବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଅବସର ବୟସ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦାବି କରିବାକୁ ହକଦାର କରିବ ନାହିଁ ।

୩୮. ଉପରୋକ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ଆମ୍ଭେ (୨୦୦୦) ୧୦ ଏସ ସି ସି ୫୨୭ ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ***ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ସରକାରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜ ଶିକ୍ଷକ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରୁ ତଥା ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରିବୁ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିହାର ରାଜ୍ୟର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିହାର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଜରିଆରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିହାର ସେବା ସଂହିତା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ବିହାର ସେବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ, ୧୯୮୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ବୟସ ୫୮ ବର୍ଷ ଥିଲା । ତେବେ, ୦୧.୧୦.୧୯୮୯ ରୁ ଏହାକୁ ୬୦ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସର ବୟସ ପାଟନା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଏକ କଲେଜ ବିହାର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜର ଅବସର ବୟସ ସହିତ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସେବା ଆୟୋଗ ଜରିଆରେ ଏହାର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଟନା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ୬୨ ବର୍ଷ ଥିଲା । ତେବେ, ୧୫.୦୮.୧୯୯୨ ରୁ ଅବସର ବୟସ ୬୦ ବର୍ଷକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି କୋର୍ଟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> *"୫. ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସର ବୟସ ବିହାର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜ, ପାଟନାରେ ନିଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ସହିତ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟର ତିନୋଟି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜରେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସେବାର ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିହାର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜ, ପାଟନାରେ ନିଯୁକ୍ତ*

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସେବାର ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ନିଯୁକ୍ତିର ନିୟମାବଳୀ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ / କିମ୍ବା ଏକ ପୃଥକ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ । ବିହାର ସେବା ସଂହିତା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ, ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ବିହାର ସେବା ସଂହିତା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ କିପରି ଭିନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ ତାହା ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ନାହୁଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତିନୋଟି ରାଜ୍ୟ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ତୁଳନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ସେଟ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ସେବା ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପାଇଁ ବୈଧ ମାନଦଣ୍ଡ ଅଛି, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୪ ର ପ୍ରୟୋଗ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଟେ । ବିହାର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ପାଟନା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅବସର ବୟସକୁ ପାଟନାସ୍ଥିତ ବିହାର ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ସହିତ ସମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ବକେୟା କିମ୍ବା ଅବସରର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୟସରୁ ଆସୁଥିବା ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।"

୩୯.   ଏକମାତ୍ର ଧାରଣା ଯାହା ସହ ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ ଏବଂ ତା' ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛୁ ତାହା ହେଉଛି ଏହା ଜଣାଇବା ଯେ ହାତରେ ଥିବା ମାମଲା ଭେଦଭାବର ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୪ ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।

୪୦.   ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭରସା ରଖିଥିଲେ: (୧) ***ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏବଂ (୨) ***ଭଗବାନ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) । ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାର କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ନିୟମ ଏବଂ ଉପ-ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନତା ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଏହି ଯୁକ୍ତି ଦୃଢ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି । ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ***ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ର ପାରା ୩,୧୫, ୧୬ ଏବଂ ୧୭ ଯଥାକ୍ରମରେ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"୩. ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକର ତଥ୍ୟ ଏହାପରେ ନିମ୍ନରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଜାତୀୟ ଜଳ ବିକାଶ ସଂସ୍ଥା ("ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ") ର କର୍ମଚାରୀ, ଯାହା ଜୁଲାଇ ୧୯୮୨ ରେ ଏକ ସମିତି ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସମିତି ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ ୧୮୬୦ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଜଳ ସମ୍ପଦ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଉଭୟ ପ୍ରଶାସନିକ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ରକ୍ଷା ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ସମିତି, ସଭାପତି ରୂପେ କେନ୍ଦ୍ର ଜଳ ସମ୍ପଦ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାଣ୍ଠି ଯୋଗାଇଥାଏ । ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ଏହାର ସୁଚାରୁ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ନିୟାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକୀପତ୍ର ("ଓମ୍", ସଂକ୍ଷେପରେ) ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ 'ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ' ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । **ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ର ଉପ-ନିୟମ ୨୮ ଏହା ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମ ଏବଂ ଆଦେଶ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ 'ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ' କରିବ, ଯାହା ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଷୟରେ ସଂଶୋଧନ ଉପଯୋଗୀ ହେବ ଏବଂ କେବଳ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥାକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ ।** ଉପ-ଆଇନ ୨୬(a) ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଢାଞ୍ଚା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା ଅର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ (ବ୍ୟୟ ବିଭାଗ) ର ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । **ଉପ-ନିୟମ ୨୮ ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଏହାର ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମ ଏବଂ ଆଦେଶ ସମୟ ସମୟରେ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପରି ରୂପାନ୍ତରଣ ସାପେକ୍ଷରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ଲାଗୁ ହେବ ।**

XXX XXX XXX

୧୫. ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଶ୍ରୀମାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇପାରେ ଯେ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ଏହାର ନିୟାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି: ସି ପି ଏଫ ନିୟମ, ୧୯୮୨ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ଜଳ ସମ୍ପଦ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ ଏକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥା, ତେଣୁ ଏହା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଉପ-ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି । **ଏହା ବାରମ୍ବାର ଦୋହରାଯାଇଛି ଯେ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣ-ହସ୍ତକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ସର୍ବନିମ୍ନ ହସ୍ତକ୍ଷେପର ମନୋଭାବ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।** କେରଳ ଏସ ଆର ଟି ସି ବନାମ

କେ. ଓ. ଭାର୍ଗିସ [(୨୦୦୭) ୮ ଏସ ସି ସି ୨୩୧ : (୨୦୦୭) ୨ ଏସ ସି ସି (ଏଲ ଆଣ୍ଡ ଏସ) ୮୬୨] ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ: (ଏସ ସି ସି ପିପି. ୨୪୦ - ୪୧, ପାରା ୧୮ ଏବଂ ୨୧)

> "୧୮. ....କେ ଏସ ଆର ଟି ସି ହେଉଛି ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଅଧିନିୟମ ୧୯୫୦ ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାପିତ ଏକ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ନିଗମ ।ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହା ନିୟାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତପୂର୍ବକ ନିଜ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିବ ।
>
> * * *
>
> ୨୧. କେ ଏସ ଆର ଟି ସି କେବଳ କେ ଏସ ଆର ର ତୃତୀୟ ଭାଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ପେନସନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକରେ ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ବାଧ୍ୟତା ରହିଛି ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସି ପି ଏଫ ନିୟମ, ୧୯୮୨ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିବାରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେଉଥିବା ଓମ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।"

୧୬. ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଯଦିଓ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ ୧୯୮୨ ନିୟମ ବିଦ୍ୟମାନ ନ ଥିଲା କିମ୍ବା ଓମ୍ ତାରିଖ ଅର୍ଥାତ୍ ୧-୫-୧୯୮୭, ସମାନତାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା, **ସମାନତାର ନୀତି ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପାଣ୍ଠି ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଆଧାରରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୨ ଅନୁଯାୟୀ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ କୁ ରାଜ୍ୟର ଏକ ସାଧନ ରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।** ଜି ଟେଲିଫିଲ୍ମସ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ((୨୦୦୫) ୪ ଏସ ସି ସି ୬୪୯) ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସରକାର ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥିବା ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ "ରାଜ୍ୟ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆଣିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲା ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସ୍ଥିର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, କେବଳ ପାଣ୍ଠି ଯୋଗାଣ ଆଧାରରେ, ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ ୨୦୯ ର ଉପ-ନିୟମ (୬) (iv) ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲାଗି ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୭. ଯଦିଓ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୨ ଅନୁଯାୟୀ ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ହେଉଛି "ରାଜ୍ୟ", ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ

ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ସମାନ, ଯାହାଙ୍କ ସହ ସେମାନେ ସମାନତା ଦାବି କରନ୍ତି । ୟୁ ଟି, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବନାମ କ୍ରିଷନ ଭଣ୍ଡାରି [(୧୯୯୬) ୧୧ ଏସ ସି ସି ୩୪୮: ୧୯୯୭ ଏସ ସି ସି (ଏଲ ଆଣ୍ଡ ଏସ) ୩୯୧] ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି କୁହାଯାଇଛି, ***ସମାନତାର ଦାବି ସେତେବେଳେ କରାଯାଇପାରେ ଯେତେବେଳେ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅବସ୍ଥିତ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭେଦଭାବ ହୁଏ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୨ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉକ୍ତ ଭେଦଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।*** *ତେଣୁ, ଏନ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଡି ଏ ର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ "କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ" କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଓମ୍ ରେ କୁହାଯାଇଛି ।"*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୪୧. ***ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ ***ଭଗବାନ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା । ***ଭଗବାନ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାରା ୨୬ ରେ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"୨୬. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କର୍ମଚାରୀମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ସେବା ଲାଭ ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଏପରି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସରକାରୀ ସେବା ନିୟମ ଏବଂ / କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା ପରିଷଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ, କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି ରହିପାରିବେ ଏବଂ/କିମ୍ବା କେବଳ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ରାଜ୍ୟ / କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଣ୍ଠି ଯୋଗାଣ କରୁଥିବାରୁ,ଏପରି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କର୍ମଚାରୀମାନେ, ଅଧିକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ରାଜ୍ୟ / କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନତା ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବିଶେଷ ଭାବେ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ସଂସ୍ଥାର କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ସେବା ନିୟମ ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ବୋର୍ଡ / ସଂସ୍ଥାକୁ ସମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୪୨. ଏ ଆଇ ଆର ୨୦୧୮ ଏସ ସି ୨୬୫୨ ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ***କେରଳ ସହକାରୀ ସରକାରୀ ଓକିଲ ସଂଘ ବନାମ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାରେ ଆମେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ

ଦେଖିବା ଉଚିତ୍, ଯେଉଁଥିରେ ସହକାରୀ ସରକାରୀ ଓକିଲମାନେ ଅବସର ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରୀ ଓକିଲମାନଙ୍କ ପରି ସମାନତା ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ମଧ୍ୟରେ ଚୟନ ପଦ୍ଧତି ବହୁତ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଏହାପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଅବସର ବୟସ ମଧ୍ୟ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି:

> *"୬. ... <u>ସହକାରୀ ସରକାରୀ ଓକିଲ ଏବଂ ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସମାନ, ସ୍ୱଭାବତଃ, ଅବସର ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ ସମତୁଲ୍ୟତା ଦାବି କରିବାକୁ ଏହା ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।</u>"*
>
> (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୪୩. (୧୯୯୭) ୭ ଏସ ସି ସି ୩୩୪ ରେ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ***ଭାରତ ସଂଘ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଲ୍ୟୁଟ୍ (ଶ୍ରୀମତୀ) ଇ. ଆଇକାଣ୍ଟ୍,*** ମାମଲାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ ପିଟିସନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ୫୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କ ଅବସରକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସାମରିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ ନର୍ସିଂ ସେବାରେ ଅବସର ବୟସ ୫୮ ବର୍ଷ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କେବଳ ୫୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେବିକାମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେବା ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ୟୁ ଓ ଆଇ ଆବେଦନରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ୟୁ ଓ ଆଇ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ:

> *"୩. ... ଯଦି ବିଭିନ୍ନ ନର୍ସିଂ ସେବା ଅଲଗା ଅଲଗା ସେନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ନିଜସ୍ୱ ଅଲଗା ଅଲଗା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରହିଛି, ତେବେ ଏହି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସେବା ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସରର ବୟସ ଭିନ୍ନ ଥିଲେ କେହି ଭେଦଭାବ ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । **<u>ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜସ୍ୱ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ନିୟାମକ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବେ ।</u>** ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଦାବି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ୫୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି ।"*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୪୪. ଅବସର ନେବାର ବୟସ ସର୍ବଦା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ବୈଧାନିକ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଯଦିଓ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରି କୁହା ହୋଇଥାଏ ଯେ ଦୁଇଟି ପଦବୀରେ ଜଡିତ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସମାନ, ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ନିୟମାବଳୀର ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦବୀ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ***ଏ ଆଇ ଆର ୨୦୨୧ ଏସ ସି ୩୪୫୭*** ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ***ନ୍ୟୁ ଓଖଲା ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବି. ଡି. ସିଂହଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ:

> *"୨୪. .... <u>ଯେହେତୁ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତିର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି ଏକ 'ସାର୍ବଜନୀନ କାର୍ଯ୍ୟ' ଯାହା ବୈଧାନିକ ତଥା ସେବା ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ</u>, ନୋଇଡାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସ୍ଥଗିତାଦେଶର ମତବାଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି)

୪୫. ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ***ଡ. ରାମ ନରେଶ ଶର୍ମା*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବୁ । ଶ୍ରୀ ଆର୍ ବାଲା, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ।

ସେ ଯଥାକ୍ରମେ ପାରା ୨୩ ଏବଂ ୨୪ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏହିପରି ପଠନୀୟ :

> *"**୨୩.** ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସାଧାରଣ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗରେ ସି ଏଚ ଏସ ଅଧୀନରେ ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବର୍ଗୀକରଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଆଇନରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ । ତେବେ ଏହା ଆମକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ଏହି ବର୍ଗୀକରଣ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ କାରଣ ଉଭୟ ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଡାକ୍ତରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାରେ ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନେ ଆୟୁର୍ବେଦ, ୟୁନାନୀ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ୱଦେଶୀ ଔଷଧ ପ୍ରଣାଳୀ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସି ଏଚ ଏସ ଡାକ୍ତରମାନେ ସେମାନଙ୍କ*

ରୋଗୀଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଏଲୋପାଥି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ବିଚାରରେ, ପ୍ରଚଳିତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ନିଜେ ଏକ ବୋଧଗମ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଭାବରେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏପରି ଅଯୌକ୍ତିକ ବର୍ଗୀକରଣ ଏବଂ ଭେଦଭାବ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୪ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ହେବ । ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଅବସର ବୟସକୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ଏହି ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୩୧.୦୫.୨୦୧୬ ରିଖ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି ।

୨୪. ଉଭୟ ଆୟୁଷ ଏବଂ ସି ଏଚ ଏସ ଅଧୀନରେ ଡାକ୍ତରମାନେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ମୂଳ ଦିଗ ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ଦୁଇ ବର୍ଗର ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୟସର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରିଖ ରଖିବା କୌଣସି ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଯଥାର୍ଥତା ଦେଖାଯାଉନାହିଁ । ତେଣୁ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର (ଏଫ୍. ସଂଖ୍ୟା. ଡି. ୧୪୦୧୯ /୪ / ୨୦୧୬ ଇ ଆଇ (ଆୟୁଷ) ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖ ଆଦେଶକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୩୧.୦୫.୨୦୧୬ ରୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଉପସଂହାରରୁ ସମସ୍ତ ପରିଣାମ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।"

୪୬. ***ଡକ୍ଟର ରାମ ନରେଶ ଶର୍ମା*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ତରଫରୁ ଦୃଢ଼ ଭରସା ରଖାଯାଇଛି, ତାହାର କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ କାରଣ ପାଇଁ ଯେ ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା ଯେ ଏଲୋପାଥି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅବସର ବୟସ ୬୦ ବର୍ଷରୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଲାଭ ଆୟୁର୍ବେଦ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା କି ନାହିଁ ? ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ।

୪୭. ଉପରୋକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପାରା ୨୩ ରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ତା ୩୧.୦୫.୨୦୧୬ ରିଖ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏଲୋପାଥି ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ମୌଳିକ ନିୟମ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ନିୟମ, ୧୯୨୨ ର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆୟୁର୍ବେଦ ଡାକ୍ତରମାନେ ତା ୩୧.୦୫.୨୦୧୬ ରିଖର

ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ, ଆୟୁର୍ବେଦ ଡାକ୍ତରମାନେ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତା ୨୪.୦୮.୨୦୧୭ ରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲୀ ପୌରପାଳିକା ନିଗମ (ନିଯୁକ୍ତିଦାତା) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆପତ୍ତି କରି ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ରିଟ ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, **ଆୟୁଷ** ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ତା ୨୪.୧୧.୨୦୧୭ ରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରି **ଆୟୁଷ** ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅବସର ବୟସକୁ ୬୫ ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ୨୭.୦୯.୨୦୧୭ ଠାରୁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ***ଡଃ. ରାମ ନରେଶ ଶର୍ମା*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୧ ପାଇଁ ସହାୟକ ନୁହେଁ ।

୪୮. ଆମେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଭୁଲ ଥିଲା । ଆମେ ଏହା ଦେଖି ଟିକେ ନିରାଶ ହୋଇଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୈମିତ୍ତିକ ଢଙ୍ଗରେ ପରିଚାଳନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ **କ୍ୟାଟ** ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ପିଟିସନର ସମାଧାନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୬୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସେବା ଅବଧିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ । ଏପରି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଯଦିଓ ୨୦୧୮ ରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଥିଲା ତଥାପି ୨୦୨୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବାରେ ରହିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ସେବା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଧୀର ଏବଂ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ଯଦି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସେବାର ଅବାଞ୍ଛିତ ଲାଭ ପାଇଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କ ନିକଟତମ କନିଷ୍ଠଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ

ଘଟାଇଥାଆନ୍ତେ । ପୁନରାବୃତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟରେ, ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ସଚେତନ ଥିଲେ, ଯାହା ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା ୧ ଗବେଷଣା ସହାୟକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଗବେଷଣା ପରିଷଦ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ଗବେଷକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆୟୁଷ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତାଙ୍କର ସେବା ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜକୁ ଭୁଲ୍ ମାର୍ଗରେ ନେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଆୟୁଷ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ଭଳି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବୟସର ଲାଭ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଆମେ ବୁଝିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛୁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିପରି ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅବସର ବୟସ ସେ ତାଙ୍କ ଚାକିରି ପ୍ରତି ବହୁତ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ବୋଲି କହି ସ୍ଥିର କରିପାରିବେ । ଅବସର ନେବାର ବୟସ ସର୍ବଦା ବୈଧାନିକ ନିୟମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ ।

୪୯. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଶେଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଲୋକନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ:

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଅନୁଯାୟୀ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଆଇନର ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ନୀତି ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିବା କଥା ଆସେ ।

୫୦. ଆଇନର ପ୍ରଥମ ମୌଳିକ ନୀତି ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଅନୁଯାୟୀ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପରିଚାଳନା କରେ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହା ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆସେ, ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ଆଜ୍ଞାଦେଶକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ, ଏହା ତାହାର ସମୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ପୁନର୍ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ଏହା ସେହି ଆଦେଶକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିଦିଏ, ଯାହାକୁ ଏହା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବିହୀନ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ, କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ମତାମତକୁ ବଦଳାଇ ଦିଏ ନାହିଁ । ଯଦି ନଥିରେ ଆଇନର

ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ, ତେବେ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ । ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବିଶେଷାଧିକାର ରିଟ୍ ହୋଇଥିବାରୁ, କେବଳ ମାଗିବା ଉପରେ ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୫୧. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଅନୁଯାୟୀ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗର ଦ୍ୱିତୀୟ ମୌଳିକ ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ, ରିଟ ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅବୈଧ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବାବେଳେ ଏହାକୁ ଓଲଟାଇବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଏକ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହା ମୂଳତଃ ବିବେକାନୁମୋଦିତ, ଯଦିଓ ଆଇନଗତ କ୍ଷତ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ । ଏହା ରିଟ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା, ଲୋକହିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଦର୍ଶିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ଏହି ନମନୀୟ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରେ । ମାମଲାର ବାସ୍ତବ ପରିସ୍ଥିତିର ବାସ୍ତବତା ଠାରୁ ଅଲଗା କରି ଆଇନଗତ ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଇନ ପରିଚାଳନା କରିବା ସମୟରେ, ଏହାକୁ ନିରପେକ୍ଷତା ସହ ପରିମିତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ଆଇନଗତ ସୂତ୍ରକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିବା ପରେ ନିରପେକ୍ଷ ପରିସ୍ଥିତି ଦାବି କରେ, ଏହାକୁ ତର୍କସଙ୍ଗତ ଉପସଂହାରକୁ ନ ନେବା ପାଇଁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେବେ ଯଦି ଏହା ନିରପେକ୍ଷ ବିବେଚନାକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଏ ଏବଂ ଏହାର ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗପୂର୍ବକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶକୁ ସ୍ୱରୂପ ଦିଏ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରିବ ଯାହା ଏହା ନୁହେଁ ।

୫୨. ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଇତିହାସ ସମେତ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏ ଆଇ ଆର ୧୯୫୪ ଏସ ସି ୪୪୦ ରେ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ***ଟି.ସି. ବାସପ୍ପା ବନାମ ଟି. ନାଗାପ୍ପା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି ବି. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତପ୍ରେକ୍ଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପ୍ରକୃତିବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ 'ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାମାନଙ୍କରେ ତଥା ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାରରେ' ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ମୌଳିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ମନରେ ରଖାଯିବ । ସେହି ନୀତିଗୁଡିକ ନିମ୍ନମତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା:

"୭. .... 'ଉତପ୍ରେଷଣ' ର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରେ ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ, ଏହା ତାହାର ସମୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ପୁନର୍ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ଏହା ସେହି ଆଦେଶକୁ ଭୂମିସାତ କରିଦିଏ, ଯାହାକୁ ଏହା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବିହୀନ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ, କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ମତାମତ ପାଇଁ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ମତକୁ ବଦଳାଇ ଦିଏନାହିଁ ।

୮. ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନତା ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଉପରେ କରେ, ଯେପରି କିଙ୍ଗ୍ ବନାମ ନାଟ୍ ବେଲ୍ ଲିକର୍ସ ଲିମିଟେଡ [(୧୯୨୨) ୨ ଏ ସି ୧୨୮, ୧୫୬] ରେ ଲର୍ଡ ସମର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ନିମ୍ନତର ଅଧିକାରିତା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗର ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ; ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ସମୟରେ ଆଇନର ପାଳନ ।

୯. ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମିଥ୍ୟା ହୋଇପାରେ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ସେତେବେଳେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବିନା କିମ୍ବା ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।"

୫୩. ***ଟି. ସି. ବାସପ୍ପା*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ***ହରି ବିଷ୍ଣୁ କାମାଥ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥିର କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲେ:

"(୧) ଅଧିକାରିତାର ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯିବ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିକାରିତା ବିନା କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଏ ।

(୨) ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରାଯିବ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକାରଣ ଏହାର ନିଃସନ୍ଦେହ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ବେଆଇନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ନଦେଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଏ, କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ନୀତି ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ ।

(୩) ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରୟୋଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତାରେ ନୁହେଁ । ଏହାର ଏକ ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମୀକ୍ଷା କରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲ ଅଟେ ।

୫୪. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଭୁଲ ଏବଂ ଠିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାର ଅଧିକାରିତା ରହିଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିଧାନସଭା ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ,ଏହା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ନୀତିକୁ ପରାସ୍ତ

କରିବ ଯଦି ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଅଦାଲତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ମାମଲାର ପୁନଃ ଶୁଣାଣି କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶରେ ବଦଳାନ୍ତି ।

୪୫. ଏ ଆଇ ଆର ୧୯୬୪ ଏସ ସି ୪୭୭ ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ***ସୟଦ ୟାକୁବ ବନାମ କେ. ଏସ୍. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାରେ, ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ତରଫରୁ କହି, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ କୌଣସି ବି ସନ୍ଦେହଘେର ବାହାରେ ରଖି କହିଥିଲେ ଯେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାରିତାର ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ । ପାରା ୭ ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅବଲୋକନ ଧ୍ୟାନରେ ନେବା ଯୋଗ୍ୟ:

> *"୭. ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସୀମାର ପ୍ରଶ୍ନ ବିଷୟରେ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବାକୁ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ବିଚାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ସୁଧାରିବାଲାଗି ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ : ଏହି ସବୁ ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠି ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ କିମ୍ବା ଏହାର ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ର ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ । ସେହିଭଳି ଏକ ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର କ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ପୂର୍ବକ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବେଆଇନ କିମ୍ବା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଏହା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ପକ୍ଷକୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ନଦେଇ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଏ, କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ବିବାଦର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ । ତଥାପି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ ପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଏକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ଅଧିକାରିତା ଅଟେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଦାଲତ ଏହି କ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅପିଲ ଅଦାଲତ ଭାବେ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥାଏ । ଏହି ସୀମାବନ୍ଧନର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଥ୍ୟ ସନ୍ଧାନର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସାକ୍ଷର ତର୍ଜମାକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ରିଟ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଇନର ଏକ ତ୍ରୁଟି ଯାହା ରେକର୍ଡରେ ସ୍ପଷ୍ଟ, ଏକ ରିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତର ଦେଖାଯାଉଥିବା ତଥ୍ୟର ତ୍ରୁଟିକୁ ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି*

କରାଯାଇପାରେ ଯଦି ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ ଉକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ରେକର୍ଡ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନାକରି , କିମ୍ବା ଭୁଲ ଭାବରେ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆକ୍ଷେପିତ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି, ଯଦି କୌଣସି ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ବିନା ହୋଇଥାଏ, ତାହା ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଯାହାକୁ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଠିକ୍ କରାଯାଇ ପାରିବ । ତଥାପି, ଏହି ବର୍ଗର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଆମକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ତଥ୍ୟ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱଳ୍ପତା କାରଣରୁ ଆକ୍ଷେପିତ ତଥ୍ୟ ତିଷ୍ଠି ପରିନଥିଲା । ଯଥେଷ୍ଟ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଏକ ବିଚାର ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟଧିକରଣଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ,ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ରିଟ୍ ଅଦାଲତଙ୍କ ଆଗରେ ବିବାଦିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଏହିସବୁ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଭାବେ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରିକରିବାକୁ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।.."

୫୬. ୨୦୦୩ (୬) ଏସସିସି ୬୭୫ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ***ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ରାୟ ବନାମ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ*** ମାମଲାରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଉତପ୍ରେଷଣ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗତାନୁଗତିକ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତା ହୋଇନି, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟକୁ ଉଚିତ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେବେ । ଉତପ୍ରେଷଣ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣତଃ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉଛି ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପୂର୍ବକ ଏହାର ନଥିକୁ ପ୍ରମାଣନ କରିବେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହାର ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ପଠାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରିବେ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିଛି ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଯାହା ***ହରି ବିଷ୍ଣୁ କାମଥ ବନାମ ଅହମଦ ଇଶାକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,*** ଏଆଇଆର ୧୯୫୫ ଏସସି ୨୩୩ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତା ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୫୭. ଉପରୋକ୍ତରୁ, ଏକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ବିଷୟର ସ୍ୱଭାବରୁ ଅଧିକାରିତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାଧିକରଣ ତଦନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ନଥାଇପାରେ ।ଏହା କିଛି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରାଥମିକ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ | ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ସଂସ୍ଥାର

ଅଧିକାରିତା ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ର ପରିଚାଳନାରେ ପ୍ରାଥମିକ ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ସେଠାରେ ଅଦାଲତ ସେ ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଠିକ୍ ଅଛି କି ନାହିଁ ବିଚାର କରି ପାରିବେ | ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଏଭଳି ଏକ ତଥ୍ୟକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିଜର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ |

୫୮. (୧୯୬୯) ୨ ଏସି ୧୪୭ ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ***ଆନିସ୍ମିନିକ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ବିଦେଶୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ଆୟୋଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** ମାମଲାରେ ହାଉସ୍ ଅଫ୍ ଲର୍ଡସ୍ 'କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ତ୍ରୁଟି' ର ଧାରଣାକୁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛି | ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ ଏକ ତଦନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରେ ନାହିଁ, ଯାହା ଏହା କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ପ୍ରଥମେ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ତଦନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଏପରି କିଛି କରେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଅଧିକାରିତାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ | ଲର୍ଡ ରେଡଙ୍କ ଭାଷାରେ:

> *"କିନ୍ତୁ ଏପରି ଅନେକ ମାମଲା ରହିଛି ଯେଉଁଠି, ଯଦିଓ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତଦନ୍ତ ଉପରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିଲା, ଏହା ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଏପରି କିଛି କରିଛି କିମ୍ବା ବିଫଳ ହୋଇଛି ଯାହା ଏପରି ପ୍ରକୃତିର ଯେ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଅଟେ | ଏହା ହୁଏତ ଖରାପ ବିଶ୍ୱାସରେ ନିଜର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥାଇପାରେ | ଏହା ହୁଏତ ଏପରି ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥାଇପାରେ ଯାହା କରିବାର କ୍ଷମତା ଏହାର ନଥିଲା | ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାଇପାରେ | ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭୁଲ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଇପାରନ୍ତି ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କୁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିନଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତି ନେଇଛନ୍ତି | ଏହା ହୁଏତ ଏପରି କିଛି ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ମନା କରିଥାଇପାରେ ଯାହାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା | କିମ୍ବା ଏହା କିଛି ବିଷୟ ଉପରେ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରିତ ହୋଇଥାଇପାରେ, ଯାହା ଏହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା | ଏହି ତାଲିକା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମୋର ଅଭିପ୍ରାୟ ନାହିଁ |"*

୫୯. ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଯଦି ନଥିର ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନରେ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ, ତେବେ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇ ପାରିବ | ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ, କେବଳ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ | ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନଥି ଦର୍ଶନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଏକାଧିକାର

ହୋଇଥିବା ଦରକାର | ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ବୈଷୟିକ ତ୍ରୁଟି, ଏପରିକି ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାରମ୍ବାର ସ୍ମରଣ କରାଇଦେଇଛି ଯେ, ଏହି ଧାରଣା ଅନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଠିକ୍ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାକୁ ଏହାର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଆଇଆର ୧୯୬୩ ଏସସି ୧୬୨୬ ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବା ***କେ.ଏମ.ଶାନମୁଗମ ବନାମ ଦି ଏସ.ଆର.ଭି.ଏସ.(ପି) ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅବଧାରଣା 'ଅନେକ ଅକଳନୀୟତାକୁ ନେଇ ଗଠିତ... ଏହା ସଠିକ୍ ସଂଜ୍ଞା ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ, କାରଣ କୌଣସି ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ମାନଦଣ୍ଡ ତ୍ରୁଟିର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ, ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଏହା ବିଷୟଗତ ଉପାଦାନ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ | ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ ପରୀକ୍ଷା, ତଥାପି, ନଥିରେ ଥିବା କୌଣସି ତ୍ରୁଟିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦି ଏହା 'ସ୍ୱତଃ-ସ୍ପଷ୍ଟ' କିମ୍ବା 'ସ୍ପଷ୍ଟ' ନ ହୋଇଥାଏ | ଯଦି ଏହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା କିମ୍ବା ତର୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ, ଯଦି ଏହାକୁ ଏକ ଦୀର୍ଘ ତର୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘ କିମ୍ବା ଜଟିଳ ତର୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ମତ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ, ତେବେ ଏହିପରି ତ୍ରୁଟି ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ହେବ ନାହିଁ|

(ଦେଖନ୍ତୁ: ଏଆଇଆର ୧୯୬୦ ଏସସି ୧୩୭ ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବା ***ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ହେଗଡେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମଲ୍ଲିକାର୍ଜୁନ ଭବନପ୍ପା ତିରୁମାଲେ*** ମମଲାକୁ ।)

୬୦. ତଥାପି, ଆମ ମତରେ, ଏପରି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଏକ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ବିଫଳ ହୋଇପାରେ କାରଣ ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ତ୍ରୁଟି ସ୍ୱତଃ-ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କରାଯାଇପାରେ, ଅନ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ମତ କରାଯାଇ ନପାରେ ।

୬୧. ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ***ସୟଦ ୟାକୁବ*** (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ମନ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ମନେ ପକାଇବା ଅନୁଚିତ ହୋଇନପାରେ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ବିଦିତ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏକ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଆଇନର ଉପସଂହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାରିତ, କିମ୍ବା ଏହା ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞତାରେ କିଛି, କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଇନରେ ଭୁଲ କାରଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇପାରେ, ଉକ୍ତ ଉପସଂହାରକୁ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରେ । ଉତପ୍ରେଷଣ କେବଳ ତଥ୍ୟର ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ

ଯଦିଓ ନଥିରେ ଏହିପରି ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଥାଏ । ରିଟ୍ ର ଅଧିକାରିତା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ରିଟ୍ ଅଦାଲତ ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନର୍ବାର ତର୍ଜମା କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥା, ତାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ହେଉ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଉପସଂହାରକୁ ବଦଳାଇବେ ନାହିଁ । ଏକ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ , ଯେତେ ଭୁଲ ହେଉନା କାହିଁକି, ଉତପ୍ରେଷଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରମାଣ ଆକ୍ଷେପିତ ତଥ୍ୟର ପରାକାଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ନିଆଯିବାକୁ ଥିବା ତଥ୍ୟର ଅନୁମାନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହି ସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରିଟ୍ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇ ପାରିବନାହିଁ ।"

୬୨. ଉପରୋକ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ***ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଓଭରସିଜ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ବନାମ ଆଇ. ଓ. ବି. ଷ୍ଟାଫ୍ କ୍ୟାଣ୍ଟିନ ୱାର୍କର୍ସ ୟୁନିଅନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ,*** ଏଆଇଆର୍ ୨୦୦୦ ଏସସି ୧୫୦୮ ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ। ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଗଠିତ ଏକ ତଥ୍ୟ -ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ ଏବଂ ଯାହା ସାଧାରଣତ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ମତ କରାଯିବା ଉଚିତ, କେବଳ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥିବାର କାରଣରୁ ବିବାଦିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ରିଟ୍ ଅଦାଲତଙ୍କ ମତରେ ଯଥେଷ୍ଟ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡିକ ସେହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କିମ୍ବା ଏପରିକି ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଅଛି ଯାହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ନିଆଯାଇପାରେ.... ।"

୬୩. ତଥାପି, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବା ଯେ ବିନା ପ୍ରମାଣରେ ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନୁମାନ ଏବଂ ଅନୁମାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ କିମ୍ବା ଯାହା ବିକୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁଡିକ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ କାରଣ ଏହିପରି ଫଳାଫଳଗୁଡିକ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ।

୬୪. ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଉପସଂହାରରୁ, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଆମର କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ନାହିଁ ଯେ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବିଶେଷାଧିକାର ରିଟ୍ ଏବଂ କେବଳ ଏକ ଅନୁରୋଧ ଉପରେ ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଏହା ଏକ ଗତାନୁଗତିକ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ନୁହେଁ | ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ କହିଲେ ଅଧିକାରିତାର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଉତପ୍ରେଷଣ ଜାରି କରାଯିବ ଅର୍ଥାତ୍, ଅନୁପସ୍ଥିତି, ଅତ୍ୟଧିକତା କିମ୍ବା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବିଫଳତା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ବିବାଦିତ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ଅବୈଧତା ରହିଛି । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରିବ, ଯଦି ଏହି ତ୍ରୁଟି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦର୍ଶନରେ ଜଣାପଡେ । ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା, କେବଳ ଏକ ଏକାଧିକାର ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ଏକ ଭୁଲ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନୁହେଁ। ପୁନରାବୃତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟରେ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଉତପ୍ରେଷଣ ପୁନଃ ବିଚାରକ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ।

୬୫. ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବିଶେଷାଧିକାର ରିଟ୍ ହୋଇଥିବାରୁ, ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରୟୋଗକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି । ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଏକ ସମ ଆବେଦନ ମାନ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିଲା । ତଥାପି, ତର୍କ ହେବ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣମାନେ ମନମୁଖୀ ଏବଂ ମନଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଫଳାଫଳ ଦେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଆମେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ପାଇଁ ଏକ ରିଟ୍-ଆବେଦନର ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଆବେଦନ ଅଦାଲତ ହିସାବରେ ବସି ନଥିବା ଖଣ୍ଡପୀଠ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମତ ସହିତ ଭିନ୍ନ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଥାଏ, ତେବେ କୋର୍ଟ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏଥିରୁ ସଠିକ୍ ଉପସଂହାର ନିଆଯାଇଛି କି ନାହିଁ।ଏହା ଆଇନର ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତିରେ ତଥ୍ୟାତ୍ମକ କିମ୍ବା ଯୋଗ୍ୟତା ଭିତିକ ଭୂଲ୍ ଥାଏ ସେଠାରେ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଆସିବ ନାହିଁ । (ଦେଖନ୍ତୁ: ***କିଙ୍ଗ ବନାମ ନାଟ ବେଲ୍ ଲିକର୍ସ ଲିମିଟେଡ୍,*** (୧୯୨୨)୨ ଏସି ୧୨୮(ପିସି)) ମାମଲା

୬୬. ***ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ହେଗଡେ*** (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉପକାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି ନଥି ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟିର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅର୍ଥ ବୁଝି ହେବ କିମ୍ବା ଏକ ତ୍ରୁଟି ଯାହାକୁ ସ୍ୱତଃ-ସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ । ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

୬୭. ଉତ୍ତରଦାତା ସିରସି ର ମାମଲାତଦାରଙ୍କ ରାଜସ୍ୱ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ସପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ 'ମୁଲେଗେନି' ଦଲିଲ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ରଖିଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲା ବମ୍ବେ ପ୍ରଜା ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଅଧିନିୟମ ୧୯୪୮ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ବିବାଦରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଜା ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସୂଚନା ଦେବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ମାମଲାତଦାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାତଦାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ।ବମ୍ବେ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ , ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଆବେଦନ ଆକାରରେ ନିଆଯାଇଥିଲା, କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ବହିଷ୍କାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜା ସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

୬୮. ଏହା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ମାମଲାତଦାରଙ୍କ ଆଦେଶର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ଅନୁଯାୟୀ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ତ୍ରୁଟି କରିଛି ଯାହା ନଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଏକ ସୂଚନା ନଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଖଲ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଏବଂ ମାମଲାତଦାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରି ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ।

୬୯. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ବମ୍ବେ ରାଜସ୍ୱ ନ୍ୟାୟଧିକରଣର ରାୟରେ କଥିତ ତ୍ରୁଟି, ଅର୍ଥାତ୍ ବମ୍ବେ ପ୍ରଜା ସ୍ୱତ୍ୱ ଏବଂ କୃଷି ଜମି ଅଧିନିୟମ, ୧୯୪୮ ର ଧାରା ୧୪ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ପୂର୍ବ ସୂଚନା ନଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ନଥିରେ

ଏକ ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ନ ଥିଲା ଯାହା ଉତପ୍ରେକ୍ଷଣ ରିଟ୍ ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

"୧୭ .... ..ଏକ ତ୍ରୁଟି ଯାହା ଏକ ଦୀର୍ଘ ତର୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ମତ ଆଇପାରେ, ତେଣୁ ନଥିରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଅଛି ବୋଲି କହିବା କଷ୍ଟକର । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୀଙ୍କ ବିବାଦର ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କଥିତ ତ୍ରୁଟି ସ୍ଵତଃ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିବ, ତେବେ ଏହାକୁ ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଜଟିଳ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ପଡିବ।ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ତ୍ରୁଟିକୁ ଉତପ୍ରେକ୍ଷଣ ରିଟ୍ ଦ୍ଵାରା ଠିକ୍ କରାଯାଇ ପାରେ ।

୭୦. ଆମେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଉ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଧ୍ୟ ଉପକୃତ ହେବା ଲାଗି ଉଦ୍ଧୃତ କରିପାରିବା ଯେଉଁଥିରେ ଉତପ୍ରେକ୍ଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବାର ପ୍ରକୃତ ପରିସର ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଏକ ଉଚ୍ଚ ବିଶେଷାଧିକାର ରିଟ୍ ଜାରି ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ।(୧୯୫୨) ୧ ଏସସିସି ୭୯୮ ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବା ***ଇବ୍ରାହିମ୍ ଆବୁବକର ଏବଂ ହାୱାବାଇ ଆବୁବକର ବନାମ ଦି କଷ୍ଟୋଡିଆନ୍ ଜେନେରାଲ୍ ଅଫ୍ ଇଭାକୁଇ ପ୍ରପର୍ଟି, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ*** ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାରା ୧୨,୧୩,୧୪,ଏବଂ ୧୫ ରେ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛୁ:

"୧୨. ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ, ଯଦି ସେଗୁଡିକ ଏପରି ପ୍ରକୃତିର ନଥାଏ ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତା ୧୩.୦୫.୧୯୯୦ ରିଖର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏକ ଅସିଦ୍ଧ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ତାହା ଉତପ୍ରେକ୍ଷଣ ରିଟ୍ ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହୋଇନପାରେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭୁଲ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ରିଟ୍ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ, ଏପରି ଏକ ରିଟ୍ ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ସେ ଅଧିକାରିତା ବିନା କିମ୍ବା ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିଗୁଡିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲେ । ଅଧିକାରିତାର ଅଭାବ ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ପ୍ରକୃତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ନଥାଇପାରେ । ଏହା କିଛି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରାଥମିକ ଅନୁପସ୍ଥିତିରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ଯାହା ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତକୁ ମାନିବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ଥରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଏକ ଭୁଲ କରିଛି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପକ୍ଷ କେବଳ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ

ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ କାରଣ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସଠିକ୍ ତଥା ଭୁଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦିତ ହୋଇଥିବା ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ ଯାହାର ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏହାର ଅଧିକାରିତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

୧୩. ଏହି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସୀମିତ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା କୌଣସି ଅଦାଲତ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ସହିତ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଭୁଲ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଉପରେ ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ସୀମା ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଏହା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନରେ ଜଡିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ସହିତ ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ଥିଲା । ଲର୍ଡ ଏଶର୍, ଏମ୍. ଆର୍., ଆର୍. ବନାମ ସିଆଇଟି [ଆର୍. ବନାମ ସିଆଇଟି, (୧୮୮୮) ଏଲ୍‌ଆର୍ ୨୧ କ୍ୟୁବିଡି ୩୧୩ (ସି ଏ)] ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ସୂତ୍ରଟି ବହୁତ ସରଳ କିନ୍ତୁ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରାୟତଃ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର । ଦ ଲର୍ଣ୍ଣଡ୍ ମାଷ୍ଟର ଅଫ୍ ଦ ରୋଲ୍ସ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ:(କ୍ୟୁବିଡି ପୃଷ୍ଠା ୩୧୯-୨୦)

" . . ..ଯେତେବେଳେ ଏକ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା, ଯାହାକୁ ତଥ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, ପ୍ରଥମେ ସଂସଦର ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳକୁ ସେହି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାକୁ କ'ଣ କ୍ଷମତା ଦେବ ତାହାକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଫଳତଃ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ ଏବଂ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାକୁ ଦର୍ଶାଯାଏ, ତେବେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହାଙ୍କର ଅଧିକାରିତା ରହିବ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ । ସେଠାରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ସେହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଥିତି ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିନା ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ କ'ଣ କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରେ, ଏବଂ ଏହା କୁହାଯିବ ଯେ ସେମାନେ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବିନା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥିତି ଅଛି ଯାହା ବିଦ୍ୟମାନ ହୋଇପାରେ । ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାକୁ ଏକ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ତଥ୍ୟର ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥିତି ତଥା ଅଧିକାରିତା ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଅଧିକାରିତା, [ଏବଂ] ଏହା ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା କିମ୍ବା ଅଧିକ କିଛି କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଯେତେବେଳେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ସୀମିତ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ଏପରି ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ କୌଣସି ଆବେଦନ ହେବ କି ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା କିଛି ହେବ ନାହିଁ । ଦୁଇଟି ମାମଲା ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟଟିରେ, ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏହା ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ ଅଟେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିଛି ତଥ୍ୟର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରି ନିଜକୁ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକ ତଥ୍ୟର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସମେତ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ

ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରୟୋଗ ନିର୍ଭର କରେ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆବେଦନ ନଦେଇ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରର ଏପରି ପ୍ରୟୋଗରୁ କୌଣସି ଆବେଦନ ହୁଏନାହିଁ।"

୧୪. ଧାରା ୨୪ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଗଠିତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠନ କରାଯାଇଛି:

"ଧାରା ୭, ଧାରା ୧୬, ଧାରା ୧୯ କିମ୍ବା ଧାରା ୩୮ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଢଙ୍ଗରେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ –

(କ) ସଂରକ୍ଷକଙ୍କ ନିକଟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମୂଳ ଆଦେଶ ଜଣେ ଉପ କିମ୍ବା ସହକାରୀ ସଂରକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଛି;

(ଖ) ପ୍ରମୁଖ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ଯେଉଁଠାରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ଜଣେ ଅତିରିକ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ କିମ୍ବା ଜଣେ ପ୍ରାଧିକୃତ ଉପ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି।"

୧୫. ଦେୱାନୀ ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଅପିଲ ଅଦାଲତ ପରି, ବ୍ୟାପକ ବିସ୍ତାରର ଶବ୍ଦରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରିତାକୁ ସୀମିତ କରି ନାହିଁ। ସାଧାରଣତଃ, ଏକ ଅପିଲ ଅଦାଲତର କେବଳ ଏକ ତ୍ରୁଟି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସ୍ୱଚ୍ଛତାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ, ବରଂ ତଥ୍ୟର ସ୍ୱଭାବ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗର ସ୍ୱଭାବରେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି। ଏକ ଅପିଲ ଅଦାଲତ ଭାବରେ ଗଠନରେ ଏପରି ଅଧିକାରିତା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ। ଏକ ଆବେଦନ ସକ୍ଷମ କି ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାର ଏକ ପକ୍ଷର ଅଛି କି ନାହିଁ, ସାରତଃ ଏକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆଦେଶରୁ ଆବେଦନଟି ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦାୟର କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ, ଏହିପରି ଗଠିତ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏ ସମସ୍ତ ହେଉଛି ବିଷୟବସ୍ତୁ। ଏପରି ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମାଷ୍ଟର ଅଫ୍ ଦ ରୋଲ୍ସ [ଆର. ବନାମ ସିଆଇଟି, (୧୮୮୮) ଏଲଆର ୨୧ କ୍ୟୁବିଡି ୩୧୩ (ସିଏ)] ର ବର୍ଗୀକରଣର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥାଏ। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମକୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ତା ୧୩.୦୫.୧୯୫୦ ରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନତର ଅଦାଲତରେ ବିଚାର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାର ନଥି ପତ୍ର ଉଚ୍ଚତର ଅଦାଲତ କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚତର ଅଦାଲତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇନଥାନ୍ତା ବୋଲି ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ଠିକ୍ ଥିଲା। ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତ ରଖୁଛୁ ଯେ ଆଗତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ବିଶେଷତା ନାହିଁ।"

୭୧. ***ପ୍ୟାରୀ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ ବନାମ କମର୍ସିଆଲ ଏମ୍ପ୍ଲଇଜ୍ ଆସୋସିଏସନ, ମାଡ୍ରାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** (୧୯୫୨) ୧ ଏସସିସି ୪୪୯ : ଏଆଇଆର ୧୯୫୨ ଏସସି ୧୭୯ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

*"**୧୪.** ମାମଲାର ନଥି ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କୌଣସି ଅନିୟମିତତା ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା ଯାହା ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିବା ଏକ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ରିଟ୍ ଜାରି କରିବାରେ ଏକ ଉପରିସ୍ଥ ଅଦାଲତକୁ ଯଥାର୍ଥ ଦର୍ଶାଇବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଏକ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ଶ୍ରମ କମିଶନରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବିବେଚିତ ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କରାଯାଇ ନପାରେ । ଯଦି ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇନଥାନ୍ତେ ଏହି ସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇନଥିବା ଉପରେ [ବୋର୍ଡ ଅଫ୍ ଏଜୁକେସନ୍ ବନାମ ରାଇସ୍, ୧୯୧୧ ଏସି ୧୭୯ (ଏଚ ଏଲ)] ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏକ ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ବୈଧ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଏକ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କେବଳ ଏହା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ କୌଣସି ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

୭୨. ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ:

"ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଟି ଭୁଲ ଅଛି ଆଧାରରେ ପୁନର୍ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ" - 'ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅବୁବକର ବନାମ ଦ କଷ୍ଟୋଡିୟାନ୍ ଜେନେରାଲ୍ ଅଫ୍ ଇଭାକୁଇ ପ୍ରପର୍ଟି, ୧୯୫୨ ମ୍ୟାଡ୍ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଏନ୍. ୫୦୨ (ଏସ୍ ସି) ।"

୭୩. ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରିତାର ମାମଲା ବ୍ୟତୀତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୭୪. ହାଲସବେରୀଙ୍କ ଇଂଲଣ୍ଡର ନିୟମ ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ IX ପରିଚ୍ଛେଦ ୧୪୯୩ ରେ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିକୃତ ଭାବେ ସଂକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଏହିପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି:

*"**୧୪୯୩.** ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରମୁଖ ଦର୍ଶନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିୟମିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଥାଏ, ଉପରିସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପ୍ରଦାନ*

କରିବେନାହିଁ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଆଇନର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତର କୌଣସି ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି କିମ୍ବା ଏହାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଏହା ସଂଯୋଗବଶତଃ ଏକ ବିଧାନକୁ ଭୁଲ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, କିମ୍ବା ବେଆଇନ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରେ, କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ, କିମ୍ବା ବିନା ପ୍ରମାଣରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ । ନତୁବା ଏକ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଉତପ୍ରେଷଣ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ତଥ୍ୟର ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟଟି ଭୁଲ ଅଟେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମହାଭିଯୋଗ କରୁଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ....."

୭୫. ସେହିପରି ***'କଲୋନିଆଲ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଅଷ୍ଟ୍ରାଲାସିଆ ବନାମ ୱିଲାନ୍'***, (୧୮୭୪) ଏଲଆର ୫ ପିସି ୪୧୭ ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ, ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ଅବଲୋକନ କରାଯାଇଛି : "ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କର ତଦନ୍ତ କରିବା ଅଧିକାରିତା ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ତ୍ରୁଟି ଘଟିଛି କି ନାହିଁ ତାହା ନୁହେଁ ।" ସେହି ମାମଲାର ପୃଷ୍ଠା ୪୪୩ ରେ, ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଧୀଶମାନେ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ - "ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ରାୟକୁ, ଯଦି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ, ସେଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । "(୧୮୭୪) ଏଲଆର ୫. ପିସି ୪୧୭ ର ମାମଲାକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଫଜଲ ଅଲ୍ଲୀ ଅନୁମୋଦନପୂର୍ବକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ ***'ରାୟ ବ୍ରିଜ ରାଜ କ୍ରିଷ୍ଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ବନାମ ମେସର୍ସ ଏସ. କେ. ଶ ଏବଂ ବ୍ରଦର୍ସ'*** , ଏଆଇଆର ୧୯୫୧ ଏସ ସି ୧୧୫ ରେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ଅଧିକାରିତାର ତ୍ରୁଟି ନୁହେଁ ଏବଂ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଇନ ଉପରେ ଏକ ଭୁଲ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୭୬. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଏକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିବାରୁ, ଏହା କୌଣସି ଅର୍ଥରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇପାରିବ । ***ଆର. ବନାମ ବ୍ରାଇଟନ ଏବଂ ଏରିଆ ରେଣ୍ଟ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ,*** (୧୯୫୦) ୧ ଅଲ ଇଂଲଣ୍ଡ ରିପୋର୍ଟର ୯୪୬ ରେ ଏକ କିଙ୍ଗସ୍ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଲର୍ଡ ଗଡାର୍ଡ, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ:

"...ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଅଧିନିୟମର ସମସ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଏହାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମାବଳୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପମାନିତ କରିନଥିଲେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ, ଉତପ୍ରେଷଣ ଏବଂ ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ" ।

୭୭. ଉତପ୍ରେଷଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯେପରି ଆମେ ବୁଝୁଛୁ, କେବଳ ନିମ୍ନତର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହାଙ୍କ ଅନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା, କିମ୍ବା ଅଣ-କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ଅନୁମାନକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବା, ଏବଂ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁସନ୍ଧାନର ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ନୁହେଁ । ସ୍ୱୀକୃତ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଥାଏ, ସେହି ମାମଲାରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସଠିକ୍ କି ଅନ୍ୟଥା, ଏକ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଜାରି ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ***ଜି. ବୀରାପ୍ପା ପିଲ୍ଲାଇ ବନାମ ମେସର୍ସ ରମଣ ଏବଂ ରମଣ ଲିମିଟେଡ କୁମ୍ଭକୋଣମ୍, ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,*** (୧୯୫୨) ୧ ଏସସିସି ୩୩୪ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"୨୬. ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୨୬ ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଗୁଡିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗୁରୁତର ମାମଲାରେ ସେଗୁଡିକୁ ଜାରି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ଅଧିକାରୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବିନା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଏହାଠାରୁ ଅଧିକରେ, କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ନୀତି ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥାନ୍ତି, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଏକ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗକୁ ମନା କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ନଥି ସାମ୍ନାରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଛି, ଏବଂ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ, ଭୁଲ, ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକତା ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ନ୍ୟାୟପାଳିକା ଯେତେ ବ୍ୟାପକ ହେଉନା କାହିଁକି, ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଏହା ଏତେ ବ୍ୟାପକ କିମ୍ବା ବିଶାଳ ନୁହେଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜକୁ ଏକ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟତା ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କ'ଣ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କିମ୍ବା କ'ଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବେ ।"

୭୮. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

୭୯. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ରିଟ୍ ଆବେଦନ (ସି) ସଂଖ୍ୟା ୩୦୬୨୦/୨୦୨୦ ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ତା ୧୭.୧୨.୨୦୨୦ ରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।

୮୦. ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

୮୧. ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନର ମଧ୍ୟ ନିକାଶ କରାଗଲା ।

.............ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
(ଡ. ଧନଞ୍ଜୟ ୱାଇ. ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼)

.... ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
(ଜେ. ବି. ପାର୍ଡିୱାଲା)

ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ;
୧୬ ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୨୩

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

ଅନୁବାଦକ/ଅନୁବାଦିକା :
ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ
ସୁବୋଧ ରାଉତ
ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ